

From: Griffie
Sent: woensdag 1 december 2021 13:54:41
To: Info
Cc:
Subject: FW: Zienswijze Ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster
Attachments: 2021 11 30 Zienswijze Ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster.pdf; 2021 11 30, 2020 12 30 Wosten V036.toelber. Monster definitief beroep.pdf

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Natuurlijk Delfland <natuurlijkdelfland@knnv.nl>

Verzonden: woensdag 1 december 2021 13:52

Aan: Griffie <Griffie@GemeenteWestland.nl>

Onderwerp: Zienswijze Ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster

Geachte dames en heren,

Bijgaand een bericht voor de Raad en B&W.

Graag ontvang ik een bevestiging van ontvangst.

Met vriendelijke groeten,

Geert van Poelgeest
voorzitter Natuurlijk Delfland
06 - 33 00 17 42
Delfland.knnv.nl

Natuurlijk Delfland staat voor samenleven met de natuur Geef ons draagvlak met je lidmaatschap

Afdeling van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging

30 november 2021

Onderwerp: Zienswijze Ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster

College van B&W en gemeenteraad van de gemeente Westland
Postbus 150
2670 AD Naaldwijk

Geacht College en gemeenteraad,

Hierbij geven wij, Natuurlijk Delfland en Bewonersgroep Monster-Noord, onze zienswijze op het Ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster.

1. Status

a. Terminologie

De gemeente gebruikt de termen 'vigerend' en 'ontwerpbestemmingsplan' en 'bestemmingplan' door elkaar en onzorgvuldig. Te betwijfelen valt of het ontwerpbestemmingsplan Monster Noord wel als vigerend plan kan worden beschouwd, dat dan vervangen zou moeten worden door het onderhavige ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster. In paragraaf 1.3 Geldend bestemmingsplan namelijk stelt de gemeente het volgende:

"Dit bestemmingsplan vervangt de volgende bestemmingsplannen op de dag dat het bestemmingsplan van kracht wordt als bedoeld in artikel 3.8. lid 5, van de Wet ruimtelijke ordening.

- *Monster Noord, zoals vastgesteld door de gemeenteraad op 24 juni 2008 en gedeeltelijk goedgekeurd door gedeputeerde staten van de provincie Zuid-Holland;*
- *Bestemmingsplan "Buitengebied" 2e partiële herziening van de voormalige gemeente Monster."*

En in paragraaf 1.1 Aanleiding stelt de gemeente het volgende:

"Het bestemmingsplan 'Watergat Monster' is een aangepast ontwerp ten opzichte van het ontwerpbestemmingsplan 'De Duinen Deelgebied 6B'. Het vorige bestemmingsplan en de zienswijze van Stichting Duinbehoud op dit ontwerpbestemmingsplan is de opmaat geweest om anders na te gaan denken over de ambities voor de locatie. Het voorliggende bestemmingsplan is de uitkomst van een ambitieus plan om een nieuw duinlandschap te combineren met woningbouw. Vanwege de vele aanpassingen aan het oorspronkelijke plan is er voor gekozen om een nieuw bestemmingsplan te maken en in procedure te brengen. Het project zal voor de verkoop de naam 'De Nieuwe Duinvallei' dragen."

Voor zover ons bekend heeft ontwerpbestemmingsplan Monster Noord van juni 2008 niet de status van bestemmingsplan dat vervangen kan worden door het onderhavige ontwerpbestemmingsplan. Ons is eveneens geen document bekend waarin de Provincie Zuid-Holland het ontwerpbestemmingsplan Monster Noord van juni 2008 heeft goedgekeurd dan wel gedeeltelijk heeft goedgekeurd. Voor zover wij weten heeft de gemeente bezwaar gemaakt tegen de kritische opmerkingen van Gedeputeerde Staten over het

ontwerpbestemmingsplan Monster Noord van juni 2008 en is dat nog steeds de feitelijke status quo. Daarna heeft de gemeente in oktober 2016 het ontwerpbestemmingsplan De Duinen Deelgebied 6B het licht doen zien, dat nu vervangen wordt door ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster.

b. Vigerend plan en grens bebouwde kom

Dit betekent dat als vigerend bestemmingsplan het Bestemmingsplan "Buitengebied" 2e partiële herziening (van de voormalige gemeente Monster) van kracht is. In dit plan loopt de rode contour nog langs de Rijnweg en kent de locatie een agrarische bestemming. De locatie Watergat Monster valt derhalve **buiten de rode contour van de bebouwde kom** Monster, waarbuiten bebouwing niet is toegestaan. Het ontwerpbestemmingsplan Watergat Monster ontbeert een onderbouwing om tot verlegging van de rode contour c.q. bebouwingsgrens van de gemeente Westland over te gaan om hier een villawijk te realiseren.

Terecht stelt de gemeente dat sinds het vervallen ontwerpbestemmingsplan De Duinen Deelgebied 6B van oktober 2016 “...de zienswijze van Stichting Duinbehoud op dit ontwerpbestemmingsplan is de opmaat geweest om anders na te gaan denken over de ambities voor de locatie.” De gemeente wenst bebouwing te combineren met een nieuw duinlandschap. Voor een kritische beschouwing in deze verwijzen wij naar de nieuwe zienswijze van de Stichting Duinbehoud, die wij geheel kunnen onderschrijven.

Onze benadering echter gaat verder in die zin dat wij de “...opmaat om anders te gaan denken...” willen zien als een opmaat om de sinds oktober 2016 enorm gewijzigde omstandigheden in én buiten de locatie Watergat op het gebied van aantasting van cultuurhistorische (open duinlandschap) en natuurhistorische waarden (stikstofdepositie en aanwezige beschermde soorten), bufferzones, klimaatadaptatie, lucht- en geluidsverontreiniging, waterbeheersing en waterwinning, omgevingsvisie en groenvisie te verdisconteren. In paragraaf 2 lichten wij dit verder toe.

c. Verkoopproject De Nieuwe Duinvallei

In paragraaf 1.1 Aanleiding stelt u ook dat “*Het project zal voor de verkoop de naam 'De Nieuwe Duinvallei' dragen.*” Hier lijkt de ziel van de opsteller van het voorontwerp te spreken. De gemeente beschouwt zichzelf hier als bouwprojectontwikkelaar en makelaar en marketeer van financiële belangen i.p.v. als een onderdeel van de overheid die in de eerste plaats verantwoordelijk is voor een goede ruimtelijke ordening. Een dergelijke zin hoort niet thuis in de Toelichting van een ontwerpbestemmingsplan.

d. Positie Slaperdijk

Om welke reden vormt de Slaperdijk, die één geheel vormt met en onderdeel uitmaakt van het Natura2000-gebied Solleveld, een onderdeel van dit ontwerpbestemmingsplan? Wij zien daarvoor geen enkele reden, tenzij de gemeente ons hieronder toegelicht voorstel volgt om de Duinvallei Watergat aan te wijzen als buffergebied voor Solleveld. Dan nog lijkt ons opname in het aangrenzende bestemmingsplan Kust voor de hand te liggen.

2. Aantasting cultuurhistorische waarden

a. Woningbouw strijdig met cultuurhistorie

Zoals u weet, zijn Natuurlijk Delfland en de bewoners van Monster-Noord unaniem tegen woningbouw op deze locatie. Wij beseffen, zoals vele medebewoners van de Gemeente Westland, dat er dringend behoefte is aan meer woningen. Maar de bouw van deze 130 woningen in Duinvallei Watergat vinden wij geen goede keuze, omdat de bouwlocatie direct grenst aan het Natura2000-gebied Solleveld en Kapittelduinen en daar ons inziens wat cultuurhistorisch karakter betreft één geheel mee vormt gelet op het voormalige kleinschalig agrarisch gebruik met betrekkelijk kleine tuinderijen in grotendeels onverwarmde kassen. Zie <https://www.natura2000.nl/gebieden/zuid-holland/solleveld-kapittelduinen> Sitecode HR NL1000016, Gebiedsnummer 99.

Wij wijzen hierbij ten overvloede op de door Genootschap Oud-Westland gegeven waarschuwing in april 2017: “ **Westland straks het lelijkste industriegebied van Nederland**” - Genootschap Oud-Westland maakt zich zorgen over het landschap van het Westland en uit dat binnenkort bij de gemeenteraad. Het Westland is straks het lelijkste industriegebied van Nederland, waarschuwen zij. Het Genootschap maakt zich zorgen over de ruimtelijke ordening. Er wordt volgens de club nauwelijks rekening gehouden met het landschap. Het karakteristieke, eeuwenoude eigen karakter van het Westland dreigt in snel tempo verloren te gaan. Het Genootschap ziet het als zijn taak om de noodklok te luiden. Het is vijf voor twaalf voor het oude Westland, waarschuwen zij.

Pittoreske karakter

Ze schetsen het beeld dat het Westland vroeger een gebied was dat schilders aantrok vanwege het pittoreske karakter van de streek. Nu heeft het de reputatie gekregen van het lelijkste industriegebied van Nederland. 'Een Westlander die tien jaar geleden vertrok, kent zijn oude streek niet meer terug. En dat is niet in positieve zin', aldus het genootschap. 'Met name het landschap moet het ontgelden. **De duinen gelden als een van de favorieten van de Nederlandse toerist. In het Westland dreigen zij gebruikt te worden als bouwgrond. Denk aan Duingeest bij Monster** en de plannen voor 1200 woningen nabij het Schelpenpad en de Madeweg.'

Historische wortels

Het Genootschap Oud-Westland zegt oog te hebben voor economische belangen van het Westland maar vraagt aandacht voor de landschappelijke ruïnering. 'Als wij geen oog hebben voor de historische wortels van het Westland dan kan de prijs van de vooruitgang wel eens te hoog zijn.' “

Bekende Westlanders met het Westlandse hart op de goede plaats waarschuwen tegen bebouwing van Duinvallei Watergat. Onder meer de bekende vogelaar, oud-bankier en lokaal geschiedkundige Jaap van Duijn en bloemsierkundige, floralist en lokaal geschiedkundige Aad van Uffelen.

Maar ook politici als de oud-VVD-fractievoorzitter Bart Waasdorp in mei 2010: *“Dit duingebied is een fantastische locatie voor iets anders dan woningen, zoals recreatie, sport of een natuurgebied. Alles beter dan nóg meer woningen langs de Haagweg, een van de mooiste stukjes Westland. Het college wil toch meer groen? Waar beter dan hier? De gemeente kan nog duizenden woningen elders bouwen, zoals in de Poelzone, Hogeland en de dorpskernen. Wat de VVD betreft ziet de gemeente dus af van woningbouw in Monster Noord.”*

VVD: alles behalve woningen

VVD-fractievoorzitter Bart Waasdorp vindt het onbegrijpelijk dat het college vasthoudt aan woningbouw in Monster-Noord. "Dit duingebied is een fantastische locatie voor iets anders dan woningen, zoals recreatie, sport of een natuurgebied. Alles beter dan nóg meer woningen langs de Haagweg, een van de mooiste stukjes Westland. Het college wil toch meer groen? Waar beter dan hier? De gemeente kan nog duizenden woningen elders bouwen, zoals in de Poelzone, Hoogeland en in de dorpskernen. Wat de VVD betreft ziet de gemeente dus af van woningbouw in Monster-Noord."

Figuur 1 Fragment artikel HNW, 27 mei 2010

De VVD-fractievoorzitter werd in 2009 voorafgegaan door een uitspraak van de Raad van State *“De zichtlijnen tussen de Haagweg en de duinen in Monster Noord mogen niet verstoord raken door bebouwing.”* Voor de zichtlijnen tussen de Rijnweg als verlengde Haagweg en de duinen in Monster Noord geldt uiteraard materieel dezelfde uitspraak.

b. Natuurschoon en externe werking

Ook voor de zichtlijnen vanuit Solleveld naar de bebouwde kom van Monster toe geldt hetzelfde. Hier sluiten wij ons aan bij de nieuwe actuele zienswijze van de Stichting Duinbehoud.

Duinconsulent Jacco Duindam brengt hier het volgende naar voren en wij ondersteunen dit volledig:

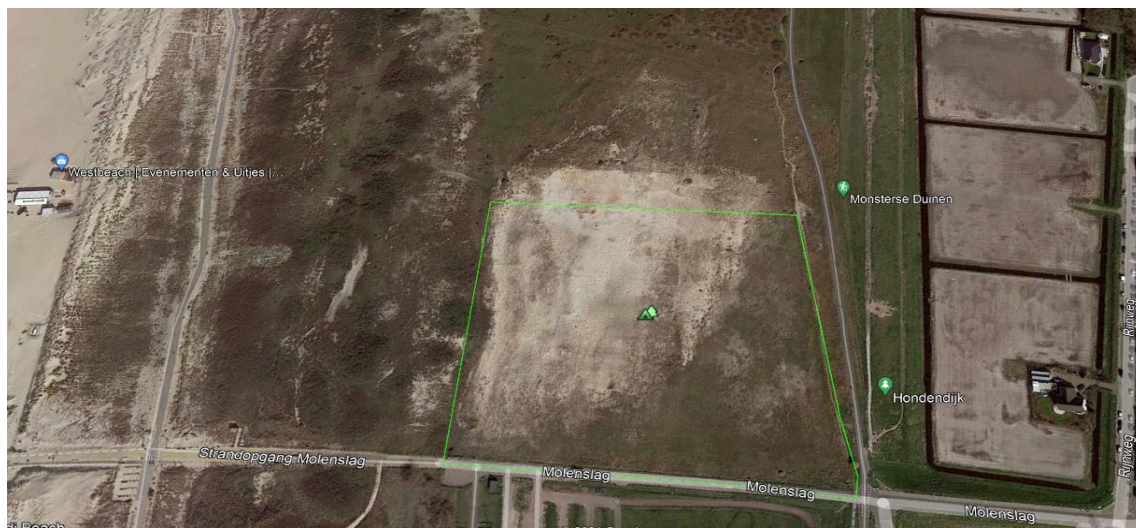
"Natuurschoon"

Het voorliggende concept bestemmingsplan maakt het mogelijk om tot 10,5 meter hoog te bouwen tot op de grens van het Natura2000 gebied. Bovendien is een hoogte van 12,5 meter mogelijk op korte afstand van dit Natura2000-gebied. Omdat goede plaatjes van de situatie die het bestemmingsplan mogelijk maakt ontbreken, hebben wij dit zelf gereconstrueerd door staande op het fietspad op ooghoogte een foto te nemen en de mogelijke bebouwing erin aan te brengen. Deze bebouwing is gerealiseerd door gemeente Westland in het nabijgelegen Duingeest. De afstand en hoogte zijn realistisch.

De Slaperdijk is 6 meter hoog (NAP). Staande op het fietspad kan je over de kruin van de dijk de bestaande bebouwing zien van Monster zien. De nieuwe bebouwing gaat ongeveer 6,5 meter hoger uitkomen dan de Slaperdijk. Dat zijn bijna 3 woonlagen. Dit gaat het zicht ter plaatse natuurlijk sterk bepalen. De afstand van de nieuwe huizen tot het hoogste punt van de dijk is ongeveer 40 meter. De afstand tot het fietspad 60 meter. Het duingebied tot aan de

zeeduin is maar 200 meter breed. Dat betekent dat deze bebouwing de beleving van het hele duingebied ter plaatse sterk zal beïnvloeden. Overal zal je deze bebouwing gaan zien. Ter vergelijking, het hoogste punt in het aanliggende duin, De Bloedberg, is 13 meter hoog. Maar net hoger dan de voorgenomen bebouwing dus.

Wij zijn dan ook van mening dat door dit plan het natuurschoon ter plaatse onevenredig geweld aan gedaan wordt en de recreanten, te beginnen met de wandelaars en hondenuitlaters op de Slaperdijk, worden aangetast in hun beleving van de weidsheid en openheid van Solleveld.

In de vormvrije MER worden wel een aantal zaken (o.a. licht, geluid) getoetst die een mogelijke externe werking hebben. Niet getoetst wordt de beïnvloeding van de beleving van het natuurschoon en dan met name de 'ontsierende' externe werking."

Tot zover de zienswijze van de Stichting Duinbehoud op het punt van natuurschoon. Hier is door de gemeente de externe werking van het bouwplan op het Natura2000-gebied ten onrechte niet in kaart gebracht.

c. Verplichting Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn verplicht landelijke en lokale overheden alles in het werk te stellen om de cultuurhistorische waarden en biodiversiteit in deze gebieden te beschermen en deze gebieden voor aantasting in omvang en kwaliteit te behoeden. De Gebiedsbeschrijving in het aanwijzingsbesluit rechtvaardigt die aanwijzing met onder andere de volgende beschrijving: *"Het tussen Den Haag en Ter Heijde gelegen Solleveld wijkt af van de meeste andere Zuid-Hollandse duingebieden doordat het voor het overgrote deel bestaat uit 'oude duinen'."* En *"Terwijl de strandwal bij Wassenaar een vijftal kilometer landinwaarts ligt, bevindt deze zich bij Solleveld, als gevolg van kusterosie, op slechts enkele honderden meters achter de zeereep. Nog zuidelijker is de strandwal geheel weggeslagen door de hier uitmondende rivieren. De strandwallen vormen de zogenaamde oude duinen, die na het begin van onze jaartelling vrijwel overal zijn overstoven door jonge duinen. Op de restanten van de strandwallen zijn in de 18de en 19de eeuw op veel plaatsen landgoederen aangelegd, maar Solleveld vormt een uitzondering. **Hier is het Middeleeuwse, open duinlandschap grotendeels intact gebleven.** Het gebied is lange tijd landbouwkundig gebruikt, waardoor een relatief vlak middenduin is ontstaan met allerlei sporen van agrarisch beheer, zoals eikenwallekes en vierkante patronen van akkertjes. De agrarische sporen en de naam (een sol is een gat met zoet water dat geschikt was als drinkplek voor vee) duiden erop dat het gebied ooit natter is geweest. De lage delen waren zo nat dat de eiken op wallekes moesten groeien. Dit was in een periode dat het duin nog veel breder was en daardoor een veel groter waterlichaam herbergde, terwijl de achterliggende polder veel minder diep ontwaterd was. In 1887 werd in het duingebied begonnen met de winning van drinkwater. Het gebied verdroogde hierdoor zodanig, dat het niet meer interessant was voor landbouw. De naam van het gebied verwijst naar de boerderij Zolle Velt, maar deze boerderij is eind 19de eeuw verlaten. Alleen aan de binnenduinstrand zijn op enkele plaatsen bossen aangelegd, zoals het Hyacintenbos en op de landgoederen Van Leydenhof, Ockenrode, Ockenburgh en Dorestad. Aan de westkant van het gebied is nog een smalle reep kalkrijk duinlandschap aanwezig, die naar het noorden toe iets breder wordt. Het tussen Den Haag en Ter Heijde gelegen Solleveld wijkt af van de meeste andere Zuid-Hollandse duingebieden doordat het voor het overgrote deel bestaat uit 'oude duinen'. Bijzonder in deze ontkalkte duinen zijn enkele heide terreintjes, die evenals andere landschapselementen herinneren aan het historische, agrarische gebruik. Het gebied is niet heel reliëfrijk en bestaat uit duinen, duinbossen, graslanden, duinheiden, struwelen, ruigten en plassen. Aan de binnenduinstrand liggen een aantal oude landgoedbossen met een rijke stinzenflora."*

Het in deze zienswijze bestreden plan tast allereerst op ontoelaatbare wijze de cultuurlandschappelijke eigenheid van het gebied aan, zoals dat is omschreven in het aanwijzingsbesluit. Reeds hierom is het ontoelaatbaar.

d. Geen extra toegangen, overkluizing, dam- of brugaanleg

De in het plan voorziene rechtstreekse toegangen vanuit de nieuwe wijk naar het Natura2000-gebied Solleveld zijn ongewenst om controle op overbelasting niet moeilijker te maken dan op dit moment. Nu kan beheerder Dunea het toch al intensieve gebruik en eutrofiering door honden nog controleren bij de ingangen van de Slaperdijk aan de Molenslag en Schelpenpad. Ook toegang door (verwilderde) huiskatten vanuit deze extra toegangen is zeer ongewenst. De huidige scheisluit, die overigens wel degelijk deel

uitmaakt van het Natura2000-gebied, vormt op dit moment hiertegen een goede barrière, die niet ongedaan mag worden gemaakt door welke overkluizing, dam- of brugaanleg dan ook.

3. Aantasting natuurhistorische waarden

a. Stikstof

Daarnaast is er jarenlang in veel Natura2000-gebieden sprake van een overschot aan stikstof. De Kritische Depositie Waarde voor stikstof van Solleveld is nu reeds 2x de toegestane waarde. Alles moet in het werk gesteld worden, voortvloeiend uit de wettelijke verplichting van de Habitatrichtlijn, om deze overschrijding niet alleen niet nog erger te maken, maar om die naar het KDW-niveau en liefst nog lager terug te brengen. De bouw en bewoning van de nieuwe huizen en daardoor ook toename van verkeer zullen ertoe leiden dat de stikstofbelasting, die al illegaal en onaanvaardbaar hoog is, nog verder zal toenemen. Hoewel de gemeente en de initiatiefnemer hebben nagelaten hiernaar gedegen onderzoek te doen valt logischerwijze op basis van ervaringsregels te verwachten dat de wettelijk toegestane norm nog sterker zal worden overschreden. Wel is er het onderzoek Eco-effectscan De Duinen en Molenslag te Monster, maar dat kwalificeert niet als voldoende op dit punt. Ten onrechte wordt daarin gesteld: *“Het plangebied is niet gelegen binnen de begrenzing van het Natuurnetwerk Nederland (NNN), zie figuur 4.2. Het plangebied bevindt zich echter direct naast een natuurgebied dat deel uitmaakt van het NNN. Het betreft hier het gebied ten noorden van het plangebied. Het NNN kent geen externe werking. Dit houdt in dat aantasting van het NNN alleen kan plaatsvinden wanneer werkzaamheden daadwerkelijk in het NNN worden uitgevoerd. Zodoende kunnen negatieve effecten op het NNN worden uitgesloten, omdat de werkzaamheden buiten het NNN worden uitgevoerd. Nadere toetsing in het kader van de Wet Natuurbescherming is niet noodzakelijk.”* Hier wordt de plank misgeslagen. De natuurbeschermingswetgeving moet richtlijnconform worden uitgelegd, zodat hier wel degelijk de rechtstreekse invloeden vanuit het plangebied op de Solleveldse duinen in kaart hadden moeten worden gebracht op het punt van soortenrijkdom en biodiversiteit. Het gaat dus niet alleen om aantasting van het NNN, maar om dit specifieke gebied. Daarbij heeft het onderzoek ten onrechte geen aandacht gehad voor de gevolgen voor de in het aanwijzingsbesluit met zoveel woorden genoemde landschapswaarden. Het onderzoek heeft zich met name toegespitst op de gevolgen voor de soorten in het plangebied, bijvoorbeeld: *“Tijdens het rugstreeppad onderzoek is gekeken naar de aan- dan wel afwezigheid van de rugstreeppad binnen het plangebied.”* Daar kon niet mee worden volstaan. Er wordt u zand in de ogen gestrooid. Dit miskent de wettelijke taak van overheden bij de bescherming van het Natura2000-gebied **zelf**. Daarom is tevens zelfstandig bezwaar gemaakt tegen de Beschikking Wet natuurbescherming - Natura 2000-gebieden van de Provinciale Staten van Zuid-Holland d.d. 14 oktober 2020 ODH-2020-00141501. Dit bezwaar voegen wij als bijlage 1 toe aan onze zienswijze en dient als één geheel met deze zienswijze te worden beschouwd.

b. Recente studies Grijze Duinen

Voor de meest recente effecten van stikstofdepositie zijn er twee studies gepubliceerd over het gevolg van te hoge stikstofdepositie op de habitatype Grijze Duinen (kalkarm) waartoe de voornaamste habitatype tussen Molenslag, Slaperdijk en Schelpenpad in Natura2000-gebied Solleveld behoort.

In het november nummer 2021 van De Levende Natuur staat het artikel: ‘Fosfor en plantstrategie sturen biodiversiteit in duingraslanden’ van Annemiek Kooijman, Bas Arends, Job van de Voort, Jaap Bloem & Mark van Til. In dit artikel wordt ingegaan op hoe het komt dat de vegetatie in kalkrijke en kalkarme duingraslanden verschilt in soortenrijkdom, wat dit betekent voor de biodiversiteit en de gevoeligheid voor hoge stikstofdepositie, en waarom het zo belangrijk is de pH in de bodem hoog te houden.

In het rapport: Bobbink, R. (2021) ‘Effecten van stikstofdepositie nu en in 2030: een analyse’, Onderzoekcentrum B-WARE, Nijmegen wordt het duinlandschap met het habitatype

duingraslanden (kalkarm) met huidige stikstofdepositie, (voortdurende) overschrijding van de depositiewaarden voor stikstof nu en in 2030 als zeer gevoelig habitatype beschreven. Een verantwoorde afweging door de gemeente van deze studies in relatie tot de voorgenomen woningbouw ontbreekt onterecht in het ontwerpbestemmingsplan.

c. Verkeer en stikstof

De verkeersstroom over de Rijnweg is thans, vooral in de zomer, reeds (te) groot. Ook dat is niet in het ecologisch onderzoek betrokken. Om de verkeerstoename enigermate in te tomen is al geruime tijd geleden van de Rijnweg eenrichtingsverkeer gemaakt. Bij de bouw van nieuwe huizen echter zal er naar ervaringsregels en op basis van het autobezit en het te verwachten bezoek per huishouden kunnen worden verwacht dat er zo veel nieuw verkeer bij zal komen, dat daardoor de CO₂- en stikstofuitstoot het gevoelige belendende duingebied zo ernstig zal aantasten, dat het waarschijnlijk is dat de rechter deze landinrichting en bouw zal verbieden. Derhalve hebben wij, Natuurlijk Delfland en bewonersorganisatie Monster Noord, een rechtszaak aangespannen ter bescherming van het Natura2000-gebied Solleveld (zie bijlage 1). Ten onrechte is een vormvrije milieu effect rapportage opgemaakt, die bovendien prematuur tot de conclusie van geen bezwaar komt, omdat een van de steunpilaren van die conclusie, de Beschikking van 14 oktober 2020 nog geen formele rechtskracht heeft en niet onherroepelijk is.

d. Actuele natuurwaarden en dynamiek

Duinvallei het Watergat is ondertussen (ondanks de recente, wellicht illegale bemesting, die blijkens onderzoek in opdracht van de Gemeente Westland is verricht) een voor de biodiversiteit belangrijk gebied geworden, waar bijvoorbeeld de wettelijk beschermde rugstreeppad huist. Dit is onlangs door de Omgevingsdienst Zuid-Holland vastgesteld. Vele soorten vogels (weidevogels, grote zilverreigers, ganzen, nachtegalen), amfibieën (rugstreeppad, kleine watersalamander) en vleermuizen foerageren in het gebied.

De gemeente onderkent onvoldoende de aanwezigheid van deze beschermwaardige soorten en de dynamiek van de natuur die dit laat zien. Aansluitend bij de zich reeds ontwikkelende natuurwaarden kan de Duinvallei het Watergat plasdras gezet worden. Duinvallei het Watergat zal zich dan, is onze verwachting als KNNV-afdeling, (door het Ministerie van LNV toegelaten deskundige organisatie in het kader van de Wet natuurbescherming) binnen korte tijd ontwikkelen naar het niveau van het iets zuidelijker gelegen natuurgebied Duinvallei de Banken (onderdeel Kapittelduinen), volgens velen een unieke natuurlocatie met name voor vogels. Wij pleiten ervoor om Duinvallei het Watergat in beheer te brengen bij Dunea/Zuid-Hollands Landschap.

Figuur 2 Rugstreeppad in Duinvallei het Watergat op 24 november 2021

e. Bufferlocatie

De Habitatrichtlijn en de op grond daarvan in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerde rechtsnormen zijn erop gericht dat overheden, landelijk en lokaal verplicht zijn om de Natura2000-gebieden te beschermen. Landbouw en veeteelt, alsmede woningbouw, in de nabijheid van deze natuurgebieden worden streng gereguleerd of zelfs (meestal) verboden omdat deze ontwikkelingen onverenigbaar zijn met de wettelijke verplichting tot het beschermen van deze gebieden. Een belangenafweging in dat kader heeft in het ontwerpbestemmingsplan niet plaatsgevonden.

Door vele instanties wordt gepleit voor het invoeren van bufferzones naast de kwetsbare Natura2000-gebieden. Zo is 23 november 2021 een overeenkomst getekend tussen Hilbert

Bredemeijer (Haagse wethouder Onderwijs, Sport en Buitenruimte) en Wim Drossaert (algemeen directeur Dunea) om buffergebieden in en rondom Solleveld en Meijndel in te richten. Rondom Solleveld en landgoed Ockenburgh is deze samenwerking ook een startpunt voor de verkenning van de mogelijkheden van het Regiopark van Zee tot Zweth, een van de strategische projecten uit het Uitvoeringsprogramma van het Nationaal Park Hollandse Duinen. Er wordt gestart met het opstellen van een plan voor een buffergebied rondom Ockenburgh en langs de randen van het kwetsbare natuur- en drinkwaterwingebied Solleveld. *"Met het inrichten van het buffergebied kunnen we recreatie in goede banen leiden en onze kwetsbare natuur- en drinkwatergebieden beschermen,"* aldus Wim Drossaert. *"We zien dit ook als een mooi startpunt om het gehele gebied onder de loop te nemen,"* aldus Hilbert Bredemeijer. *"Den Haag heeft aan de zuidzijde veel mooie groen- en recreatiegebieden, van de zee en de duinen, naar Madestein, Ockenburgh en de Uithof. En dit gebied loopt nog helemaal door naar de Zweth in Wateringen. We willen het groen in het gebied in de toekomst een kwaliteitsimpuls geven, de natuur beter beschermen en de mogelijkheden voor recreatie verbeteren."* en: *"We gaan de vervolgstappen samen met onze partners in het Nationaal Park Hollandse Duinen zoals de **gemeente Westland**, Zuid-Hollands Landschap en Stichting tot Behoud van Historische Buitenplaats Ockenburgh oppakken. En als de plannen iets meer vorm krijgen, dan krijgen de bezoekers en bewoners natuurlijk alle ruimte om hun input te leveren."*

Dit is een goed moment als gemeente Westland om zich bij die overeenkomst aan te sluiten en Duinvallei het Watergat voor te stellen als bufferlocatie voor Solleveld. Hieruit kan ook compensatiefinanciering plaatsvinden voor de gederfde inkomsten van de gemeente.

Indien de gemeente toestemming geeft om het bovenvermelde gebied voor woningbouw te bestemmen, handelt zij in strijd met haar wettelijke verplichting tot bescherming van het Natura2000-gebied nummer 99, hetgeen ons strijdig voorkomt met de genoemde wettelijke verplichting en in de toekomst aanleiding zal geven tot procedures, waarvan de uitkomst voorspelbaar is. Deze ontwikkeling zal geen doorgang kunnen vinden. Volgens ons past bebouwing evenmin in het nationale plan om de Hollandse kust zoveel mogelijk in zijn huidige vorm en diversiteit te beschermen als natuur. Vermenging van deze functies met woningbouw is in strijd met de wet en de doelstellingen van de Habitatrichtlijn.

De provincie Zuid-Holland is de minst groene provincie van Nederland, en de gemeente Westland is het minste groen van alle gemeenten in Zuid-Holland. Derhalve pleiten we ervoor dat duinvallei Watergat als een duurzaam natuurgebied wordt ingericht, ter versterking van het bestaande Natura2000 gebied nummer 99 en als een (recreatieve) buffer tussen dat gebied en de verstedelijking die in het gebied reeds zover is opgerukt. De bescherming van Solleveld is een wettelijke plicht. Het plangebied zou als bufferzone educatieve doelen kunnen dienen en het Natura 2000 kerngebied Solleveld verder kunnen (en moeten) ontlasten.

f. Groenvisie

De gemeente Westland heeft reeds weinig groene gebieden. De gemeente geeft in haar recente Groenvisie aan dat de Westlandse bevolking het op prijs zou stellen wanneer er meer (recreatief) groen in de gemeente zou komen. De Groenvisie stelt dat het niet gemakkelijk zal zijn binnen de gemeente locaties te vinden die ingericht kunnen worden als natuur- en groengebied. Duinvallei Watergat biedt een unieke kans om het nu al bijzondere natuur- en groengebied, zo dicht bij de stedelijke kern Monster, nog verder voor de natuur in te richten. De inrichting behoeft ons inziens, gezien de al bestaande natuurlijke dynamiek, bijzonder weinig investeringen te kosten. Natuurlijk Delfland en de bewonersorganisatie zijn zeer bereid om hierbij de gemeente te ondersteunen door een crowdfunding op te zetten voor inrichting van het Watergat als natuurgebied. Het Zuid-Hollands Landschap heeft zich bereid getoond het beheer en onderhoud te verrichten tegen vergoeding van de kosten. Ook de natuurgerichte educatie zal door de aanwijzing als bufferzone een geweldige push krijgen doordat de locatie zich vanaf de omringende Slaperdijk en Rijnweg geweldig goed

laat 'bekijken' door recreanten. Voor de horeca op de Molenweg zou dit eveneens een goede zaak zijn, omdat de wandelende recreanten zich daar jaarrond én kunnen verzamelen én na afloop kunnen verfrissen en iets gebruiken. Op die manier zou de Gemeente Westland kunnen laten zien dat ze niet alleen een gemeente is die werkt aan geschikte woningen voor haar inwoners, maar tevens aan een duurzaam Westland waarin ook aandacht is voor natuur en milieu en de wettelijke beschermingsverplichting serieus wordt genomen! Zulke gebieden en dergelijk beleid geven de gemeente bovendien meer aanzien!

g. Waterwinning

In de herfst 2021 uitgave van het blad Duin van de Stichting Duinbehoud meldde Kees Vertegaal dat Duinbehoud zeer bezorgd is over de aantasting van Natura2000-gebied Berkheide door waterwinning. Ooit is Stichting Duinbehoud opgericht om grootschalige uitbreidingen van de drinkwaterwinning in de duinen te stoppen. Dat is gelukt. In veel duingebieden zijn daarna vochtige duinvalleien hersteld. Dunea wil nu echter de waterwinning in duingebied Berkheide weer uitbreiden. Duinbehoud is daar in principe tegen. Waterwinning brengt nu eenmaal nadelige effecten met zich mee. Toch is Duinbehoud - schoorvoetend en na moeizaam overleg - akkoord gegaan met drie projecten (waaronder uitbreiding winning 6 2). De negatieve effecten hiervan zijn te overzien en ze worden gecombineerd met natuurherstel in aangrenzend duinterrein. Maar Dunea komt met nog meer projecten op de proppen. Deze hebben grote negatieve effecten en van natuurwinst is amper sprake. Er zijn zelfs nieuwe putten en infiltratieplassen gepland in duinen waar de natuur twintig jaar geleden - met succes - is hersteld.

Gezien deze nijpende behoefte aan uitbreiding van de zoetwatervoorraden is ons voorstel om Duinvallei het Watergat een rol te laten spelen in de drinkwatervoorziening. Door de duinvallei plasdras te zetten kan inzijging plaatsvinden en daarmee kan Watergat bijdragen aan het behoud van de zoetwatervoorraad.

h. Geluids- en luchtkwaliteit

Goudappel Onderzoek naar geluid en luchtkwaliteit stelt: *"5.2 van de Wet milieubeheer. In deze paragraaf, ook wel bekend als de Wet luchtkwaliteit, is de basis gelegd voor een programmasystematiek voor maatregelen en projecten, hetgeen geconcretiseerd is in het Nationale Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit: het NSL. Voor de toetsing aan de luchtkwaliteitsnormen zijn, conform de Handreiking Rekenen aan Luchtkwaliteit 1, in de praktijk vier normen van toepassing: • jaargemiddelde concentratie NO₂ (40 µg/m³); • jaargemiddelde concentratie PM₁₀ (40 µg/m³); • aantal dagen overschrijding van de grenswaarde van de 24-uursgemiddelde concentratie PM₁₀ (maximaal 35 dagen per jaar >50 µg/m³); • jaargemiddelde concentratie PM_{2,5} (25 µg/m³).*

Het plan in relatie tot het wettelijke kader

In navolging van artikel 5.16 lid 1 van de Wet milieubeheer kan worden gesteld dat een ruimtelijke ontwikkeling vanuit het oogpunt van luchtkwaliteit doorgang kan vinden indien wordt voldaan aan ten minste een van de volgende punten: a. er is geen sprake van normoverschrijding; b. er is per saldo sprake van een verbetering (saldobenadering); c. het project draagt niet in betekenende mate (NIBM) bij aan de luchtkwaliteit d. het project is opgenomen in het Nationale Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). In voorliggende situatie gaat het om de realisatie van circa 130 woningen. Berekend is dat de planbijdrage maximaal (afgerond) 800 motorvoertuigen per etmaal bedraagt. Met behulp van de NIBM-Rekentool is berekend dat en dergelijke bijdrage niet in betekenende mate bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit."

Hieruit blijkt dat de geluidsbelasting en de luchtkwaliteit voor de te bouwen woningen in het onderzoek centraal heeft gestaan. Er is echter geen enkel onderzoek gedaan naar de gevolgen van geluid en luchtvervuiling voor het naastgelegen Natura2000-gebied. Dit onderzoek is dus niet dragend voor de conclusie dat er geen sprake is van normoverschrijding!

i. Water

In het Waterhuishoudingsplan wordt gesteld: *“Door de peilverlaging van het oppervlaktewater wordt de grondwaterstand in de omgeving beïnvloed. Daarom is een geohydrologisch onderzoek uitgevoerd, waarbij een model is gemaakt om de invloed op de omgeving te bepalen. Dit onderzoek is bijgevoegd in bijlage 2. De te verwachten verlaging van de grondwaterstanden als gevolg van het verlagen van het oppervlaktewaterpeil is weergegeven in afbeelding 4-6. In het geohydrologisch onderzoek (CWG Ingenieurs, bijlage) is het effect bepaald van de verlaging op zettingen, funderingen, **groen- en natuurwaarden**, ontwateringsdiepte, archeologie en grondwateronttrekkingen.”*

Dat is onjuist. Over natuurwaarden rept het geohydrologisch onderzoek helemaal niet! Er wordt zonder enige ecologische onderbouwing geconcludeerd dat er geen negatieve effecten op de omgeving (lees: het natura 2000 gebied nr. 99) zijn als gevolg van de ontwikkeling.

In de ‘Geohydrologische beschouwing peilverlaging’ van CWG ingenieurs is de ‘vraagstelling’ volstrekt onduidelijk. Die is er in feite niet. Gesteld wordt slechts *“In het overleg tussen het Hoogheemraadschap van Delfland en de initiatiefnemer is voorgesteld om dit afwijkende peilgebied op te heffen, en te laten opgaan in het grotere boezempeilgebied van Delfland. Hierdoor kunnen de stuwen en aanvoerpomp komen te vervallen. Tevens verbetert hierdoor de drooglegging van het gebied.”*

In elk geval luidde die vraagstelling niet, *“welk gevolg zou verlaging van het grondwaterpeil in het plangebied kunnen hebben voor de natuurwaarden in het Natura2000 gebied nr. 99?”*

Wel wordt met zoveel woorden gesteld: *“In Bijlage E zijn de effecten van de peilverlaging op de grondwaterstand weergegeven. Hieruit volgt een verwachte verlaging van de grondwaterstand van circa 0,2 m ter plaatse van de Rijnweg. Richting de duinen wordt direct langs de watergangen een verlaging van circa 0,4 m berekend. Dit neemt op een afstand van 40 m af naar circa 0,2 m. De invloedssfeer (0,05 m verlagingsslijn) richting de duinen is ongeveer 230 m.*

De projectlocatie ligt direct langs Natura2000 gebied. In het voortraject is overleg gevoerd met een deskundige van Dunea op het gebied van Natura2000. Door de deskundige is aangegeven dat er geen grondwaterafhankelijke natuur nabij de projectlocatie ligt. Zie ook de email-correspondentie in Bijlage F.

Email 2: Natura2000

Oorspronkelijk bericht van CWG Ingenieurs d.d. 24-04-2020: *Op 5 maart 2020 hebben we elkaar bij BPD gesproken over de ontwikkelingen op locatie Van Tuin naar Duin te Monster. Op dit moment betreft de scope het zuidelijke gedeelte, ter hoogte van de kern Monster, als weergegeven in de bijlage. Uit mijn hoofd gaf u toen de volgende punten aan: • Direct ten westen van de projectlocatie begint het Natura2000 gebied; Rapport: 191103_R02 Pagina 18 Project: Geohydrologische beschouwing peilverlaging 11 mei 2020 • In de nabijheid van de weergegeven projectlocatie zijn geen grondwaterafhankelijke natuurwaarden aanwezig. Heb ik dit goed verwoord zo?*

Op grond hiervan wordt geen negatief effect verwacht van de peilverlaging op het Natura2000 gebied.” Antwoord van Dunea (ecoloog) d.d. 11-05-2020: *“Dat is helemaal juist. De sloot is begrenzing van het Natura 2000 gebied. En er zijn geen vochtafhankelijke habitats in de directe omgeving (zie onderstaande link)*

<https://www.natura2000.nl/gebieden/zuid-holland/solleveldkapittelduinen/solleveldkapittelduinen-kaart.”>

Dit is een volstrekt oncontroleerbare aanname met verstrekkende consequenties. Volstrekt onduidelijk is wie deze ecoloog was, welke feiten aan deze persoon zijn voorgelegd en of deze na gedegen ecologisch onderzoek tot deze conclusie heeft kunnen komen. Uit niets blijkt dat dat onderzoek (door Dunea) is gedaan. Daarmee kan ook het waterplan en zijn onderbouwing de conclusie niet dragen dat deze ontwikkeling zonder uitgebreide

ecologische paragraaf verenigbaar is met de wettelijke plicht het Natura2000-gebied te beschermen.

Hydrologisch onderzoek ontwikkellocatie Van Tuin naar Duin te Monster (Van der Vlucht) stelt: *“In de huidige situatie wordt het watersysteem in en rondom het gebied gekenmerkt door een aantal sturende factoren, met name neerslag, verdamping en de gehanteerde oppervlaktewaterpeilen. Vanwege het neerslagoverschot in Nederland vindt er normaal gesproken grondwateraanvulling plaats op locaties waar de neerslag niet oppervlakkig wordt afgevoerd. Voor de projectlocatie geldt dit met name voor het duingebied. Gemiddeld over een jaar betekent dit dat daar een netto aanvulling van grondwater plaatsvindt. In het bebouwde gebied is dit in mindere mate het geval, vanwege oppervlakkige afvoer van water naar riolering en watergangen. Over de lange termijn betekent dit dat grondwaterstanden hoger zijn in het duingebied dan in het omliggende bebouwde gebied, en dat er grondwaterstroming optreedt vanuit de duinen richting de omgeving.*

Door de aanwezigheid van veel kleine watergangen in het gebied, zijn de grondwaterstanden in de percelen zelf sterk gereguleerd en is fluctuatie beperkt. Vanwege de vaste oppervlaktewaterpeilen en het neerslagpatroon gedurende het jaar is in de winter sprake van een opbolling van de grondwaterstand binnen de percelen, wat betekent dat de hoogste grondwaterstand in het midden van het perceel kan worden verwacht. Indien er in de zomer een neerslagtekort is, zakt de grondwaterstand in de percelen af. Om de oorspronkelijke duinmorfologie en -ecologie te herintroduceren, wordt voorgesteld de in dit hoofdstuk beschreven wijzigingen op hydrologisch gebied in het gebiedsontwerp door te voeren. De wijzigingen zijn opgenomen in figuur 8. In figuur 9 is een doorsnede in noordwestelijke-zuidoostelijke strekking opgenomen, waarin schematisch is weergegeven hoe de grondwaterstand zou veranderen bij de voorgenomen wijzigingen. Om woningen te kunnen bouwen op de zuidwestelijke 3 percelen, dient het oppervlaktewaterpeil te worden verlaagd van NAP +0,1 m naar NAP -0,43 m. Op die manier is het gereguleerde peil in het gehele projectgebied gelijk. In het geohydrologisch rapport van CWG Ingenieurs 4 is nader onderzocht wat de omgevingseffecten zijn van deze wijziging. Indien in de noordelijke percelen ook tot realisatie van woningen wordt besloten, dient daar naar verwachting hetzelfde peil aangehouden te worden. De meeste kleine watergangen in de noordwest-zuidoostelijke richting dienen te worden gedempt ten behoeve van de woningbouw en voor de natuurontwikkeling. In het onbebouwde deel komen hier plaatselijk nieuwe duinbeken voor in de plaats, maar het peil daarin beweegt vrij mee met de grondwaterstand en ze hebben derhalve een andere functie. Ook wordt mogelijk de zuidoostelijke watergang verbreed ter compensatie van het opheffen van de kleine watergangen.

*De beoogde natuurdoeltypen in het onbebouwde gebied zijn sterk gebaat bij voeding door voedselarm kwelwater vanuit de duinen, en kunnen zonder die kwel naar verwachting niet ontstaan. Vanwege de huidige directe verbinding met het achterliggende gebied, is het oppervlaktewater dat zich nu in de watergangen bevindt te voedselrijk. Het grootste deel van het kwelwater dat vanuit de duinen richting het projectgebied stroomt, wordt in de huidige situatie afgevangen door de watergang aan de noordwestelijke lange zijde van het gebied. Deze watergang voert vervolgens het merendeel van het kwelwater af via de duiker aan de oostzijde van het projectgebied. De ontwikkeling van de natuurdoeltypen zou tevens gebaat zijn bij een natuurlijke grondwaterstand-fluctuatie. Door de aanwezige vaste randvoorwaarden van het oppervlaktewater rond de percelen, is de natuurlijke grondwaterstand fluctuatie nu beperkt. Om de natuurontwikkeling te kunnen realiseren, dient een wijziging plaats te vinden aan de noordwestelijke watergang, zodat de natuurlijke fluctuatie wordt geherintroduceerd en zodat **de toestroom van voedselarm kwelwater uit de duinen de percelen kan bereiken** en het gebiedseigen water zo langer wordt vastgehouden. Om bovenstaande te kunnen realiseren, wordt voorgesteld om de noordwestelijke watergang langs de percelen waarop natuurontwikkeling plaatsvindt niet meer op het huidige peil (NAP -0,43 m) te sturen, maar op een hoger of een ongereguleerd peil. Wel dient met behulp van overstorten een maximaal niveau te worden gerealiseerd, om grondwateroverlast in het te ontwikkelen woongebied en het achterliggende reeds bestaande*

woongebied te voorkomen. De betreffende watergang dient in de huidige situatie als afvoerkanaal voor water uit de drie zuidelijke percelen, maar wanneer het oppervlaktewaterpeil rond die percelen gelijk wordt gesteld aan die in de rest van het gebied, zou de zuidoostelijke watergang deze functie over kunnen nemen. Het gemaal op de grens tussen de peilvakken kan tevens worden verwijderd. Deze wijzigingen dienen overlegd te worden met het bevoegd gezag, het Hoogheemraadschap van Delfland. De waterparagraaf in het bestemmingsplan zou bij deze wijzigingen tevens aangepast dienen te worden.” ... “In deze rapportage is beschouwd welke hydrologische wijzigingen in het gebied zouden moeten plaatsvinden om het beoogde doel, herintroduceren van oorspronkelijke duin morfologie en -ecologie te bewerkstelligen.”

Uit het onderzoek blijkt niet wat de ‘oorspronkelijke duin morfologie’ behelst en of die zoals de deskundige deze voor ogen heeft rijmt met die van het nog bestaande Natura 2000 gebied en uit de voorgestelde grote ingrepen in de waterhuishouding blijkt dat een toestroom van duinwater naar het plangebied is te verwachten. De ecologische gevolgen daarvan voor het Natura 2000 gebied zijn niet onderzocht.

j. Nieuwe actuele nulmeting

Ten slotte maken we bezwaar tegen het vergelijken met omstandigheden die inmiddels niet meer representatief zijn voor de huidige situatie. In de onderzoeken de uitstoot van stikstof vergeleken met warme glastuinbouw. Feit is dat er nooit op deze locatie warme glastuinbouw heeft plaatsgevonden! Er is altijd sprake geweest van koude glastuinbouw. De laatste tuinbouwactiviteit heeft daar plaatsgevonden in 2015. Inmiddels leven we bijna in 2022 en is er dus al ruim 6 jaar sprake van een natuurlijke omgeving. Helaas werd in duinvallei Watergat op milieuonvriendelijk wijze een landbouwgewas onderhouden, waar wij regelmatig tegen hebben geprotesteerd, omdat er gebruik werd gemaakt van bemestingsmethoden in opdracht van de Gemeente Westland. Er loopt nog een onderzoek van de Omgevingsdienst vanwege deze bemesting. Resultaat zou kunnen zijn, dat dit illegaal is geweest. Kortom, wij vinden dat de onderzoeken gedaan moeten worden op basis van een nieuwe actuele nulmeting!

k. Stedebouwkundig- en beeldkwaliteitsplan

Voorts betwisten wij de visie in het stedenbouwkundig plan en beeldkwaliteitsplan. Wij vinden de geplande woningen geen oplossing bieden voor de behoefte aan woonruimte voor alle doelgroepen. Zoals de Provincie Zuid Holland heeft aangegeven aan de Gemeente Westland, zijn er geen sociale koopwoningen in dit plan opgenomen. Zelfs voor burgers met een modaal inkomen zijn hier geen mogelijkheden. De woningen die hier gepland zijn, voorzien slechts in de behoefte van de (zeer) hoge inkomens. Daarvoor kan natuur dus blijkbare wel op ‘verantwoorde wijze’ geweld worden aangedaan. De woonoppervlakte per woning is zeer groot waardoor het aantal woningen per m², zeer gering is. Oftewel er wordt niet efficiënt met de ruimte omgesprongen om een antwoord te geven op het tekort aan woningen in onze gemeente. Onze conclusie is derhalve, dat dit plan, dat overigens gekopieerd is van de gemeente Almere, niet representatief is voor de schaarse mogelijkheden in de drukke Randstad.

l. Horizonvervuiling

Tevens menen wij dat de geplande bouw tot ongewenste horizonvervuiling zal leiden. Monster en Ter Heijde aan Zee hebben van oudsher de uitstraling van een typisch Zuid-Hollands vissersdorp aan zee. De Benidormachtige blokoningen met omsloten binnentuinen passen qua uitstraling totaal niet bij de huidige bouw en uitstraling. Met de vier verdiepingen tellende blokoningen tegen de Slaperdijk zal Monster nooit meer dezelfde dorpse uitstraling hebben. Dit vinden wij ondenkbaar. Het zal vele harten van echte Westlanders doen bevriezen. Dat geldt natuurlijk ook voor de Westlandse recreant, die wandelend of fietsend, Monster-Noord niet meer zal herkennen.

m. Omgevingsvisie

Als bewoners van de Gemeente Westland hebben wij dit plan ook bekeken aan de hand van de Omgevingsvisie Westland 2030. Wat meteen opvalt aan uw omgevingsvisie zijn enkele begrippen die beslist tot onze verbeelding spreken, namelijk: *Groen=Gezond, Iedereen doet mee* en *Kansen voor de Jeugd*.

Groen=Gezond: daar zijn wij het helemaal mee eens. Daarom hebben wij bij herhaling aangegeven dat duinvallei Watergat enorme mogelijkheden biedt om aan de noordelijke grens van het Westland een stevig stuk natuur aan te leggen, dat samen met het aangrenzende duingebied en Solleveld kan zorgen voor gezonde natuur met vele mogelijkheden voor klimaat, natuur en educatie. Het is nog niet te laat maar dan moet dit prestigieuze villaplan wel van tafel.

Iedereen doet mee: dat herkennen wij niet! Tot nu toe verwijst de Gemeente Westland bij monde van mevrouw Gardien (LPF) ons plan voor natuurgebied met educatieve functie, naar de prullenbak. Sterker nog, wij zijn niet eens gesprekspartner en het enige wat in 14 jaar tijd met OBWZ is bereikt is de keuze voor een knip in de weg, in het bouwplan. We hebben niet het gevoel dat we meedoen of ertoe doen! Kunt u dat rijmen met uw omgevingsvisie?

Kansen voor de Jeugd: iedere politicus heeft er zijn/haar mond vol van. Maar als wij wijzen op een educatieve functie van Watergat, dan blijft het stil. En weet u, *Groen=ook gezond voor de Jeugd*. Immers *De Jeugd=De toekomst*. Nog een goede reden om Watergat geen bestemming te geven voor woningbouw. We pleiten er derhalve voor om ook voor starters betaalbare woningen te bouwen met kleinere kavels op locaties die daarvoor beter geschikt zijn. Of zoals u dat zo mooi in uw Omgevingsvisie noteert:

“Ander type woningen. Er wonen steeds meer mensen in Westland. Onze gemeente is aantrekkelijk voor jonge mensen terwijl er ook steeds meer ouderen wonen. Daarom is het nodig dat er andere woningen komen. Zoals kleine huizen voor jonge mensen die hun eerste huis kopen (Niet in plan Watergat) en gelijkvloerse appartementen voor senioren. (Niet in plan Watergat) Nieuwbouw komt zoveel mogelijk in de bestaande woonkernen. (Watergat ligt buiten de rode contour in het buitengebied).

Groen in de wijken: Veel bewoners willen graag een groener Westland. We kijken waar we in de dorpen groen kunnen toevoegen. Zoals bomen, beplanting en grasveldjes. Groen is goed voor onze gezondheid. Maar het is ook nodig omdat het klimaat verandert en het in de toekomst veel vaker en harder gaat regenen. Daarom gaan we zorgen voor betere opvang en berging van water. Dat water hebben we hard nodig als het heel lang droog en warm is. (Volop mogelijkheden bij Watergat).”

Met voormalig VVD-fractievoorzitter Bart Waasdorp pleiten wij voor het wel bouwen van woningen vooral voor jeugd en ouderen op locaties, zoals de Gantelweg, waar de zittende tuinders te kennen hebben gegeven dat deze locatie in de toekomst niet levensvatbaar zal zijn voor de gewenste nieuwe duurzame glastuinbouw. Wij verwijzen ook naar het project Nieuwe Kooltuin in Delfgauw waar wij als Natuurlijk Delfland samen actie voeren met de vier tuinders daar om de locatie te ontwikkelen voor natuur en woningbouw.

Eindconclusie

Vanwege de te verwachten toename van stikstofemissie die de bebouwing van Duinvallei het Watergat ongetwijfeld zal geven en die het landelijke en Europese beschermde Natura2000-gebied Solleveld zal aantasten; het niet oplossen van de woningnood voor starters en mensen met een modaal inkomen; de landelijke richtlijnen om de kust te beschermen en de dringende behoefte aan meer groen in het Westland, pleiten we ervoor duinvallei Watergat terug te geven aan de natuur.

We menen dat *tenminste* moet worden afgewacht wat de uitspraak van de rechter zal zijn met betrekking tot de rechtszaak die wij hebben aangespannen met ons bezwaar tegen de Beschikking Wet natuurbescherming – Natura2000-gebieden d.d. 14 oktober 2020. Naar ons

is meegedeeld zal die uitspraak in de rechtszaak eind van dit jaar of begin volgend jaar gedaan worden.

Met vriendelijke groet,

Voorzitter
Geert van Poelgeest

Secretaris Natuurbescherming
Huub van 't Hart

Bijlagen:

1. 2020 12 30 Wösten V036.toelber. Monster definitief beroep

Aan: de Rechtbank Den Haag
sector Bestuursrecht
Postbus 20302
2500 EH DEN HAAG

Betreft: toelichting beroep vergunningbesluit Wet Natuurbescherming GS Zuid Holland

Mijn kenmerk: V036.Wnb.Mon

Uw kenmerk: SGR 20/7507

Den Haag, 30 december 2020

Edelachtbare heer, mevrouw,

Namens cliënten vereniging Natuurlijk Delfland te Delft en anderen is eerder beroep ingediend vanwege het besluit van het college van GS tot vergunningverlening krachtens de Wet Natuurbescherming voor de realisatie van 133 woningen aan de Rijnweg/Slaperdijk te Monster.

Hierbij worden de gronden van het beroep overlegd.

Toelichting beroep

1. Bouwinitiatief en vergunningaanvraag

Met de beoogde bouw en ingebruikname van die bebouwing is onomstreden sprake van stikstofemissies. Die emissies betreffen hoofdzakelijk NOx-emissies. Die emissies worden vooral veroorzaakt door verkeer en bouwinstallaties. De emissies zijn te splitsen in tijdelijke emissies vanwege de bouw en permanente emissies in de gebruiksfase.

Voor de toedracht van het initiatief kan het beste worden verwezen naar de vergunningaanvraag.

Kort samengevat omvat het plan - en de daaruit voortvloeiende vergunningaanvraag - de nieuwbouw van 133 woningen.

2. Gevolgen voor Natura 2000

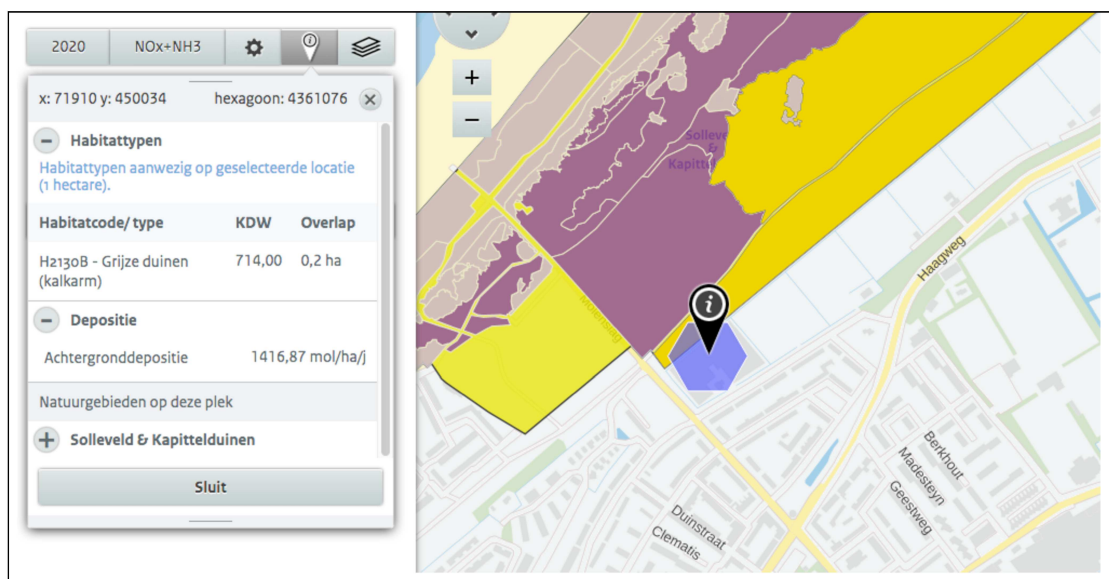
Onomstreden treedt een toename op van de stikstofdepositie in het naastgelegen Natura 2000-gebied Solleveld en Kappittelduinen. In het vergunningbesluit bevestigt het college van GS dat significant negatieve effecten op de betreffende Natura 2000-gebieden niet kunnen worden uitgesloten.

De aanvraag noemt onder meer een toename van 0,34 mol op het natuurstype H2130B Grijs duinen (kalkarm).

Solleveld & Kapittelduinen			
Habitattype	Hectare met hoogste verschil		Verschil
	Situatie 1	Situatie 2	
H2130B Grijs duinen (kalkarm)	0,55	0,89	+ 0,34
H2180Ao Duinbossen (droog), overig	0,55	0,89	+ 0,34
H2180C Duinbossen (binnenduinstrand)	0,55	0,89	+ 0,34

Voor dit natuurstype geldt een Kritische Depositiewaarde (hierna: KD-waarde) van 714 mol (bron: Overzicht van kritische depositiewaarden voor stikstof, toegepast op habitattypen en leefgebieden van Natura 2000, Alterra-rapport 2397 ISSN 1566-7197). Ook de aerius-website noemt deze KD-waarde voor dit natuurstype.

Raadpleging van Aerius calculator laat zien dat dit natuurstype is te vinden in de N2000 zone direct grenzend aan het projectgebied. Tevens laat raadpleging van Aerius Calculator zien dat feitelijk een depositiewaarde optreedt tot waarden van ruim 1.400 mol. Kortom, er treedt tot een tweevoudig hogere waarde op dan de KD-waarde. Daaruit volgt sprake is van een ongunstige staat van instandhouding van onder meer dit natuurstype. Dit geldt eveneens voor meerdere andere stikstofgevoelige natuurstypen.

Nu sprake is van een toename van de stikstofdeposities bij meerdere deels ook ernstig stikstofoverbelaste natuurtypen en -soorten rust op GS de plicht de zekerheid te kunnen bieden dat met het project geen verdere verslechtering optreedt van de betrokken natuurwaarden.

3. Het vergunningbesluit

GS berekent een stikstofdepositietoename van 0,34 mol bij meerdere overbelaste stikstofgevoelige natuurwaarden als gevolg van het beoogde project. GS oordeelt die toename toelaatbaar op basis van de stelling dat die stikstofdepositietoename geheel wegvalt tegen een afname als gevolg van de landelijke ingevoerde maatregel verlaging maximum snelheid van 130 naar 100 kilometer per uur. De effecten van die maatregel zijn berekend middels het stikstofdepositieregister, die onderdeel uitmaakt van het Aerius rekenprogramma.

Voor een geslaagd beroep op het stikstofdepositieregister moet sprake zijn van een woningbouwproject (artikel 2.2 sub a. Regeling van 13 maart 2020, nr. WJZ/ 20072948 (spoedaanpak stikstof bouw en infrastructuur). Niet wordt door appellanten bestreden dat sprake is van een woningbouwproject.

4. Passende beoordeling

GS stelt in het bestreden besluit dat een passende beoordeling dient te zijn opgesteld.

Aan een passende beoordeling worden specifieke eisen gesteld, die volgen uit artikel 6 lid 3

Habitatrichtlijn. De aan een passende beoordeling te stellen eisen zijn onderwerp geweest van een groot aantal rechtszaken, zowel naar Nederlands alsook naar buitenlands recht, voor zover het EU-lidstaten betreffen. De jurisprudentie van het EU Hof van Justitie speelt hierin een beslissende rol.

Belangrijke vraag is onder meer welke omstandigheden al dan niet mogen worden betrokken in die passende beoordeling. Welke maatregelen mogen nog worden aangemerkt als een mitigerende maatregel? Welke maatregelen moeten worden aangemerkt als een compenserende maatregel? Indien gesproken moet worden van een compenserende maatregel dan mogen die maatregelen niet worden betrokken in de passende beoordeling. En, indien het instandhoudings-, passende en beschermingsmaatregelen dan wel autonome ontwikkelingen betreffen dan mogen die alleen dan in een passende beoordeling worden betrokken als deze voordelen ten tijde van de passende beoordeling vaststaan.

En: welke mate van onzekerheid is toegelaten over het al dan niet optreden van significante negatieve effecten voor de beschermde ecologie als gevolg van het beoogde project?

Deze vragen zijn bedoeld als inleiding tot enkele van de aan een passende beoordeling te stellen eisen.

Verwezen wordt naar de publicaties van mr. dr. R.H.W. (Ralph) Frins, Mitigatie, compensatie en saldering in het omgevingsrecht (proefschrift, 2016) en J. (Janette) Verbeek, Gebiedsbescherming in de Wet natuurbescherming (2016). Mevrouw Verbeek is Senior jurist Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State.

Weliswaar zijn beide publicaties van een eerdere datum dan de PAS uitspraak van 29 mei 2019. Echter, beide publicaties geven ook anno 2021 ongewijzigd een goed beeld van de kaders waarbinnen de gebiedsbescherming binnen het natuurbeschermingsrecht plaats heeft.

De aan een passende beoordeling te stellen eisen zijn deels terug te vinden in de PAS uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1603 in combinatie met het EU Hof van Justitie arrest van 7 november 2018, ECLI:EU:C:2018:882.

GS stelt dat de stikstofdepositietoename geoorloofd is omdat die toename deels extern kan worden gesaldeerd met de veronderstelde emissie- en depositiereductie die wordt toegeschreven aan het verlagen van de maximum snelheid voor wegverkeer. Hiervoor geldt als voorwaarde dat aan de verkeerssnelheidsmaatregel inderdaad de door de minister van LNV gestelde emissie- en depositiereductie kan worden toegeschreven. En zo ja, of die maatregel kan worden aangemerkt als een mitigerende maatregel zodat die kan worden betrokken in de passende beoordeling. Althans, of die maatregel kan worden betrokken in het hier vergunde project.

5. Overeenkomsten stikstofregister, ontwikkelingsruimte en provinciale depositiebanks

De minister verschaft het publiek geen deugdelijk inzicht in de opzet en uitgangspunten van de stikstofberekening. De berekeningen van het stikstofregister zijn niet verifieerbaar. Het stikstofregister is als een *black box*, ontoegankelijk voor het publiek. Die ontoegankelijkheid van de stikstofberekeningen moet een laakbaar gebrek worden genoemd in de voorliggende besluitvorming. Het publiek moet kunnen vaststellen dat daadwerkelijk geen depositietoename optreedt.

Er leven tal van vragen. Is door de minister aangenomen dat alle verkeer voorafgaand aan de snelheid beperkende maatregel de maximum snelheid aanhielden, en na de maatregel alle verkeer normconforme snelheden aanhouden? Dit zou immers een fictieve aanname zijn. Niet alle verkeer rijdt met de maximaal toegestane snelheid. En, tot op heden wordt op veel autowegen overdag geen normconforme snelheden aangehouden. En, is terecht gerekend met een verlaging van de 130 km p/u limiet (in plaats van de 120 km p/u limiet, nu de 130 km p/u limiet is toegestaan nadat de Natura 2000 zone is aangewezen?

Het stikstofregister (of stikstofdepositieregister) heeft grote overeenkomsten met de 'ontwikkelingsruimte' binnen de Programmatische Aanpak Stikstof. Identiek aan de ontwikkelingsruimte onder het PAS komt het stikstofregister neer op het vullen van een stikstofdepositiebank met depositiereducerende maatregelen. Die depositiereductie wenst het openbaar bestuur voor 70% opnieuw te kunnen opvullen met deposities vanwege nieuwe te vergunnen projecten die volledig los staan van de depositiereductiemaatregelen. Er is immers geen directe relatie tussen enerzijds de maatregel om de maximum snelheid te verlagen en anderzijds het vergunnen van nieuwbouw aan de Rijnweg/Slaperdijk te Monster. Gegeven de overeenkomsten met de ontwikkelingsruimte (depositieruimte) uit het PAS is Afdelingsuitspraak van 29 mei 2019 deels relevant voor het voorliggende beroep.

Ook bestaan belangrijke overeenkomsten met de provinciale depositiebanks, waarover de Afdeling Bestuursrechtspraak in meerdere uitspraken heeft geoordeeld. Ter informatie wordt hierbij opgemerkt dat de depositiebanks enkel betrekking hebben gehad op ammoniakemissies vanwege veehouderij. Inzet van die depositiebanks is geweest dat deposities vanwege stakende veebedrijven beschikbaar konden komen voor nieuwe veehouderijbedrijfsinitiatieven waarbij de deposities zouden toenemen. Verwezen wordt naar ECLI:NL:RVS:2013:1931 en ECLI:NL:RVS:2014:1640 (Brabantse depositiebank) en ECLI:NL:RVS:2015:2224 (Utrechtse depositiebank).

6. Effecten verkeersmaatregel onzeker

Uit de jurisprudentie volgt dat het college van GS zekerheid moet hebben over het positieve effect van de verkeersmaatregel alvorens de effecten van de maatregel te kunnen betrekken bij het toestaan van projecten waarbij stikstofdeposities toenemen.

De maatregel moet kennelijk worden geduid als een maatregel krachtens artikel 6 lid 1 of lid 2 Habitatrichtlijn. Immers, een deel (30%) van de depositiereductie die zou worden bereikt met de beperking van de snelheidslimiet wordt niet opgevuld met nieuwe deposities. Kennelijk is deels sprake van een instandhoudingsmaatregel in de zin van artikel 6 lid 1 Hrl.

De effecten van maatregelen op basis van artikel 6 lid 1 of lid 2 Habitatrichtlijn mogen uitsluitend worden betrokken in een passende beoordeling indien die effecten zeker zijn. Indien de effecten van de verkeersmaatregel niet zeker zijn, dan kan de maatregel niet worden betrokken in de passende beoordeling van het voorliggende project. Verwezen wordt naar ECLI:NL:RVS:2019:1603.

1.7. In het arrest verduidelijkt het Hof de rol die de verschillende maatregelen die artikel 6 van de Habitatrichtlijn onderscheidt in een passende beoordeling kunnen hebben. Uit het arrest volgt dat in de passende beoordeling de verwachte voordelen van instandhoudings- en passende maatregelen en van autonome ontwikkelingen niet mogen worden betrokken bij de beoordeling of de negatieve gevolgen van de toedeling van de depositieruimte, kunnen worden voorkomen of verminderd. Deze maatregelen en ontwikkelingen kunnen alleen een rol spelen bij de beoordeling van de staat van instandhouding van de natuurwaarden. De Afdeling komt tot de conclusie dat de passende beoordeling die aan het PAS ten grondslag ligt op dit punt niet voldoet aan de eisen die het Hof daaraan stelt.

1.8. Uit het arrest volgt voorts dat de verwachte voordelen van instandhoudings-, passende en beschermingsmaatregelen en autonome ontwikkelingen alleen dan in een passende beoordeling mogen worden betrokken als deze voordelen ten tijde van de passende beoordeling vaststaan. Met dit oordeel preciseert het Hof zijn rechtspraak over de voorwaarden waaronder maatregelen in een passende beoordeling mogen worden betrokken. Die rechtspraak werd ingezet met het arrest Briels in 2014, de enige rechtspraak die ten tijde van de opstelling van de passende beoordeling voor het PAS bekend was, en is daarna in vijf arresten door het Hof verder verduidelijkt.

Het vaststellen van de effecten van de verkeersmaatregel vergt wetenschappelijke aandacht.

U wordt verwezen naar het TAUW-onderzoek Ecologische beoordeling snelheidsverlaging

Rijkssnelwegen (16 maart 2020). Dit onderzoek is beschikbaar via internet. Uit dit onderzoek:

4 Conclusies en aanbevelingen

In het voorliggend rapport zijn de resultaten beschreven van de ecologische beoordeling van de landelijke snelheidsmaatregel op Rijkssnelwegen. De beoordeling richt zich specifiek op de effecten van stikstofdepositie op de stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden, waarbinnen op één of meer hexagonen een berekende depositietoename plaatsvindt door de snelheidsverlaging. Dit zijn uitzonderingssituaties. In het overgrote deel van de negen betreffende Natura 2000-gebieden is sprake van afnames van stikstofdepositie als gevolg van de snelheidsmaatregel. Hetzelfde geldt ook voor alle overige stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden, waar uitsluitend sprake is van afnames van stikstofdepositie. Daarmee is dus de conclusie dat de snelheidsmaatregel als regel positieve effecten heeft, doordat deze generiek bijdraagt aan een afname van de stikstofbelasting in stikstofgevoelige natuur.

Uit de door Tauw uitgevoerde ecologische analyse op hoofdlijnen blijkt dat in de Natura 2000-gebieden Rijntakken, Krammer-Volkerak, Grevelingen, Oosterschelde en Maasduinen een aantasting van de natuurlijke kenmerken door de snelheidsmaatregel uitgesloten is, ondanks de plaatselijke toenames van stikstofdepositie ('groene beoordeling'). Op deze specifieke locaties is stikstofdepositie geen sturende factor voor de kwaliteit van het habitatype of leefgebied en is meestal ook sprake van een goede en stabiele kwaliteit en neutrale of positieve trend. In het gebied Oosterschelde is in het geheel geen sprake van toenames op (naderend) overbelaste hexagonen.

Voor de Natura 2000-gebieden Veluwe, Polder Westzaan, Sint Jansberg en Brunssummerheide is geheel of gedeeltelijk wel sprake van situaties waarin de toename van stikstofdepositie een aantasting van de natuurlijke kenmerken tot gevolg kan hebben ('rode beoordeling'). In deze gevallen is het nodig om nadere maatregelen te treffen. Voorkeur hebben maatregelen die de toename van stikstofdepositie tenietdoen. In het geval dit niet (volledig) mogelijk is, kunnen natuurgerichte maatregelen worden getroffen om het risico op een aantasting van de natuurlijke kenmerken te verminderen. Met name voor de Veluwe, Polder Westzaan en de Sint Jansberg zijn naar verwachting effectieve maatregelen met een korte responstijd mogelijk, waarmee het risico op een aantasting als gevolg van de snelheidsmaatregel op een ecologisch zinvolle wijze kan worden geminimaliseerd. Voor Brunssummerheide is er onzes inziens geen zicht op ecologisch verantwoorde extra maatregelen in het terrein en is daarom het tenietdoen van de toename van stikstofdepositie essentieel om een aantasting van de natuurlijke kenmerken te voorkomen.

Tauw stelt vast dat de verlaging van de maximum snelheid niet in alle gevallen een gunstig ecologisch effect heeft. De verkeersmaatregel heeft ook negatieve ecologische gevolgen in de vorm van stikstofdepositietoenames. Daarmee kan het niet uitsluitend als een natuurpositieve maatregel worden gekwalificeerd. Voor zover bekend zijn de negatieve effecten van de maatregel tot op heden niet teniet gedaan. Aan het verkeersbesluit is geen passende beoordeling ten grondslag gelegd. Daaruit volgt dat met de verkeersmaatregel sprake is van een onverbindend besluit wegens strijd met artikel 6 lid 3 Hrl.

7. Ondeugdelijke uitgangspunten van het stikstofregister

Indien de verkeersmaatregel wel verbindend is dan wordt het volgende aangevoerd. De geclaimde positieve effecten van de verkeersmaatregel zijn onvoldoende onderbouwd. De positieve effecten worden overschat.

Enkel kan vergunning worden verleend nadat door GS zekerheid is verkregen dat aan de administratieve reservering in het stikstofregister een maatregel ten grondslag ligt waarvan de effecten vast staan. Hierbij dient 70% van de reservering overeen te komen met de berekende depositietoename als gevolg van het project, en 30% geldt als depositiereductiemaatregel ten gunste van de stikstofoverbelaste natuurwaarden. Indien de uitgangspunten van het register niet deugen, en niet wordt voldaan aan de gestelde doelstelling dan ontbreekt de zekerheid dat met voorliggend project (alsook met alle overige projecten die zijn toegestaan op basis van het stikstofregister) geen significant negatieve effecten optreden. Het vergunningbesluit ontbeert dan een deugdelijke passende beoordeling.

8. Referentiedatum

GS stelt dat de deposities niet toenemen. Dan dient GS duidelijk te maken welk referentiedatum hierbij wordt gehanteerd. Volgens vaste jurisprudentie geldt de aanwijzingsdatum als referentiedatum. Solleveld & Kapittelduinen is als N2000 zone zijn aangewezen op 7 december 2004. Dat betekent dat een vergelijking gemaakt dient te worden tussen de deposities op 7 december 2004 en de depositie die optrad ten tijde van het bestreden besluit.

Aan de verkeersmaatregel wordt een depositiereductie toegeschreven. Dan moet de vraag worden gesteld welke datum hierbij als uitgangspunt is genomen. Het geldend recht schrijft voor dat de situatie op 7 december 2004 als referentiedatum dient te gelden. Echter, eerst op 1 september 2012 werd de standaardlimiet op Nederlandse snelwegen 130 km/u. ingevoerd. Op 7 december 2004 gold als standaard limiet 120 km/u. Hieruit volgt dat het stikstofregister dient te worden berekend op basis van een limietbeperking van 120 km/u naar 100 km/u. en niet op basis van een standaardlimiet van 130 km p/u.

Indien het stikstofregister is gevuld met deposities die mede zijn toegeschreven aan een limietbeperking van 130 km/u dan is gehandeld in strijd met het geldend recht. Het besluit tot verhoging van de limietbeperking is immers genomen ruim nadat de betrokken zone is aangewezen als Natura 2000 zone. Indien het stikstofregister mede is gevuld op basis van de maatregel 'verlaging beperken snelheidslimiet' die is verhoogd na 7 december 2004 dan worden stikstofdeposities 'geruild' tegen deposities die zijn ontstaan nadat de betrokken N2000 zones een wettelijke bescherming genieten. De depositietoename die is ontstaan nadat de Natura 2000 zone is aangewezen hadden niet mogen zijn betrokken in de passende beoordeling van het voorliggende project.

9. Rekenmodel

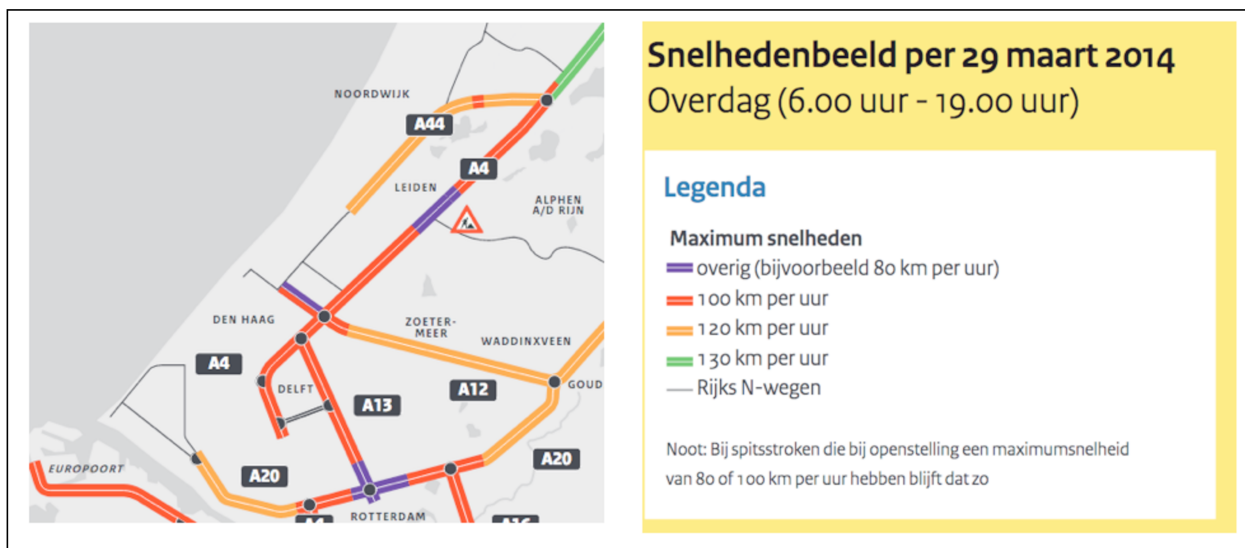
Ook indien aan het voorgaande punt voorbij moet worden gegaan dan blijft het register gebaseerd op onjuiste uitgangspunten. Voor de berekening van de effecten van de snelheidslimietbeperking zijn verschillende rekenmodellen gebruikt, waarvan de uitkomsten onderling niet transposeerbaar zijn. Het betreft enerzijds het SRM-2 rekenmodel, enkel geschikt voor het berekenen van de effecten binnen een straal van 5 kilometer van de bron. En anderzijds het OPS-rekenmodel, gebruikt voor de berekening van de effecten op meer dan 5 kilometer.

Door de minister van LNV is de commissie Hordijk gevraagd onderzoek te doen naar de stikstof-rekenmethodiek. Hierop is op 15 juni 2020 het rapport Meer meten, robuuster rekenen, Eindrapport van het Adviescollege Meten en Berekenen Stikstof verschenen. Uit dit rapport, Annex 4, § 4.2.3:

Ten derde maakt AERIUS gebruik van een implementatie van de Standaardrekenmethode-2 (SRM- 2) om de concentratie rondom wegen te bepalen, terwijl GCN/GDN hiervoor gebruik maakt van OPS. Dit model houdt rekening met de precieze locatie van de weg in het landschap (boven of onder de grond, effecten van geluidswallen, etc.). De concentratiebijdrage van wegverkeer wordt uitgerekend tot 5 km van de weg, omdat is aangenomen dat deze concentratiebijdrage vanaf deze afstand niet meer te onderscheiden is van de achtergrondconcentratie.

De depositie wordt vervolgens bepaald door de uit SRM-2 geschatte concentraties te vermenigvuldigen met een door met OPS berekende effectieve depositiesnelheid. Deze effectieve depositiesnelheid is bepaald voor elke mogelijk rekenlocatie in Nederland, op een resolutie van 250 m³. De effectieve depositiesnelheid is voor korte transportafstanden hoger. Dit is eveneens verdisconteerd in de methode. Indien een rekenpunt zich op korte afstand van de bron bevindt (25 -1000m), wordt de door OPS berekende depositiesnelheid vermenigvuldigd met een correctiefactor die afhangt van de afstand tussen het rekenpunt en het wegsegment.

Binnen 5 kilometer van de vergunde projectlocatie aan de Rijnweg/Slaperdijk zijn geen snelwegen gelegen waar een snelheidslimiet van 120 dan wel 130 km p/u. heeft gegolden. U wordt hieronder een overzicht gegeven van de betrokken snelwegen rondom de Rijnweg/Slaperdijk te Monster. De meest nabij gelegen snelweg waar een limiet heeft gegolden van 120 km/u betreft de A20 bij Rotterdam. Dit is ruim meer dan 5 kilometer vanaf de projectlocatie.

Nu geen snelheidsbeperking binnen een straal van 5 kilometer is opgetreden, en op een afstand van meer dan 5 kilometer geen deposities kunnen worden vastgesteld op basis van het SRM-2 model, kan aan het stikstofregister geen grondslag worden ontleend om op het aan de Rijnweg/Slaperdijk te Monster een depositietoename op Solleveld & Kapittelduinen toe te laten. Althans, voor zover wel aan de beperking van de snelheidslimiet op een afstand van meer dan 5 kilometer depositiereductie kan worden toegeschreven, is de depositieberekening ten onrechte berekend op basis van twee verschillende modellen waarvan de uitkomsten niet transponeerbaar zijn.

Ten onrechte wordt aan de beperking van de snelheidslimiet de gestelde depositiereductie toegeschreven. Het effect van de maatregel is onvoldoende wetenschappelijk onderbouwd. De zekerheid ontbreekt dat met het bouwinitiatief aan de Rijnweg/Slaperdijk te Monster geen significant negatieve effecten optreden voor N2000-zone Solleveld & Kapittelduinen.

10. Natuurtypekaart onvolledig

GS dient zekerheid te hebben verkregen dat voor alle betrokken wettelijk beschermde natuurtypen geen verslechtering optreedt. GS meent die zekerheid te hebben verkregen door depositieberekeningen te maken waarbij een toename van de deposities kan worden weggestreept door een depositieafname volgend uit de beperking van de snelheidslimiet.

Die berekening kan enkel volledig en zorgvuldig worden genoemd indien complete natuurtypekaarten zijn gebruikt. Indien de natuurtypekaarten onvolledig zijn dan ontbreekt de zekerheid dat geen verslechtering optreedt.

De Afdeling heeft in de uitspraak ECLI:NL:RVS:2015:2224 overwogen:

7.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 24 december 2014 in zaak nr. 201309655/1/R2 leidt zij uit de arresten Briels en Sweetman af dat voor het oordeel of een project de natuurlijke kenmerken van een gebied aantast, alle rechtstreekse gevolgen van dat project in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen moeten worden beschouwd, waarbij bepalend is of de bepalende kenmerken van het gebied die verband houden met de natuurlijke habitats waarvoor instandhoudingsdoelstellingen zijn gesteld, duurzaam behouden blijven. Dit oordeel betreft derhalve de gevolgen van het project voor het totale bestaande areaal van een habitatype in een Natura 2000-gebied. Voor dit onderzoek dienen de gevolgen per habitatype, per locatie van voorkomen van het habitatype, in kaart gebracht te worden.

7.3. De salderingsmethodiek van de depositiebank, zoals vastgelegd in de stikstofverordening en het protocol, waarbij per Natura 2000-gebied de stikstofdepositie op alle delen van een bepaald stikstofgevoelig habitatype wordt gesommeerd, heeft tot gevolg dat niet inzichtelijk is of op één of meer delen van dat habitatype een toename van stikstofdepositie optreedt. Dat de rekenkundige wijze van saldering door middel van de depositiebank niet verzekert dat op geen enkel deel van een stikstofgevoelig habitatype een dergelijke toename van stikstofdepositie zal plaatsvinden, heeft het college ter zitting erkend. Dit is bovendien gebleken uit door het college overgelegd kaartmateriaal, met een weergave van specifieke depositieberekeningen.

De salderingsmethodiek van de depositiebank leidt er dan ook toe dat de gevolgen van een project voor het totale areaal van een habitatype in een Natura 2000-gebied daarmee niet inzichtelijk zijn. De gevolgen zijn immers in kaart gebracht per habitatype per Natura 2000-gebied, in plaats van per habitatype, per locatie van voorkomen van het habitatype. De Afdeling is gelet op het vorenstaande van oordeel dat de salderingsmethodiek van de depositiebank, uitgaande van saldering van stikstofdepositie per habitatype op gebiedsniveau, waarbij toe- en afnamen van stikstofdeposities niet zijn gesaldeerd per locatie van voorkomen van habitatypes, bij de verlening van een individuele vergunning niet de zekerheid biedt dat een project niet tot aantasting van de natuurlijke kenmerken van een Natura 2000-gebied leidt. Dit leidt tot het oordeel dat de betreffende salderingsbesluiten in de twee aan de orde zijnde gevallen ook om deze reden niet bij de vergunningverlening konden worden betrokken. Het betoog slaagt.

Appellanten verwijzen naar Ontwerp-wijzigingsbesluit Habitatrictlijngebieden vanwege aanwezige waarden van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit van 23 februari 2018. Dit ontwerpbesluit heeft betrekking op het corrigeren van de natuurtypekaarten. De minister heeft moeten vaststellen dat belangrijke omissies bestaan in de natuurtypekaarten die onderdeel uitmaken van het aerius-rekenmodel.

Hierop is genoemd ontwerpbesluit vastgesteld. Blijkens het ontwerpbesluit zijn onder meer het binnen de invloedssfeer van het project gelegen N2000 zone Voornes Duin belangrijke omissies vastgesteld. Artikel 60 van het ontwerpbesluit stelt:

Artikel 60

1. In het besluit van 19 februari 2008 (DRZO/2008-100; Stcrt. 2008, 41) tot aanwijzing van **Voornes Duin** als Natura 2000-gebied zijn in artikel 1, tweede lid, de volgende habitatypes toegevoegd:
H6430 Voedselrijke zoomvormende ruigten van het laagland, en van de montane en alpiene zones
H7210 *Kalkhoudende moerassen met *Cladium mariscus* en soorten van het *Caricion davallianae*
2. In het in het eerste lid bedoelde besluit is de instandhoudingsdoelstelling van de volgende habitatype gewijzigd:
H2130 *Vastgelegde kustduinen met kruidvegetatie ("grijze duinen")
H2190 Vochtige duinvaleien
3. De nota van toelichting die onderdeel uitmaakt van het in het eerste lid van dit artikel bedoelde besluit wordt gewijzigd op de in de nota van toelichting behorende bij dit besluit aangegeven wijze.

De Nota van Toelichting bij het ontwerpbesluit stelt:

Aanleiding voor en doel van het wijzigingsbesluit

Vanaf 2008 zijn in Nederland aanwijzingsbesluiten gepubliceerd voor Habitatrichtlijngebieden. Nu dat proces nagenoeg is afgerond, is het belangrijk om na te gaan of er in de gebieden habitattypen en soorten voorkomen die niet zijn opgenomen in de aanwijzingsbesluiten. Uit de bepalingen van de Habitatrichtlijn volgt namelijk dat die waarden (in beginsel) in aanmerking komen om te worden beschermd.

Uit de uitleg die de Europese Commissie heeft gegeven⁴ en uit vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State⁵ blijkt dat alle habitattypen en soorten die in meer dan verwaarloosbare mate voorkomen, moeten worden aangewezen. Dit ongeacht wat in het Standaardgegevensformulier is vermeld, ongeacht of de waarde er al was bij plaatsing op de Lijst van gebieden van communautair belang⁶, ongeacht of het een prioritaire waarde is en ongeacht de bijdrage van een gebied aan de landelijke doelen.

In 2015 is, naar aanleiding van een analyse ten aanzien van habitattypen die *niet* in de Habitatrichtlijngebieden aanwezig bleken te zijn, reeds een wijzigingsbesluit voor meerdere gebieden gepubliceerd⁷, waarbij niet alleen de afwezige waarden werden verwijderd, maar waarbij tegelijk alle (meer dan verwaarloosbaar) aanwezige, maar nog niet aangewezen habitattypen werden toegevoegd. Dit wijzigingsbesluit 'Aanwezige waarden' is hierop een vervolg, waarbij de aanleiding dit keer dus juist de *aanwezigheid* is, maar waarbij ook waarden verwijderd worden die *afwezig* blijken te zijn.

Echter, tot op heden is geen definitief besluit genomen. Het zou voor de hand hebben gelegen deze omissie in de Aerijs update van oktober 2019 ook de natuurtypekaarten te hebben bijgewerkt. Dit is echter niet gebeurd. Dit betekent dat het stikstofregister is gebaseerd op basis van berekeningen waarbij niet de mogelijke depositietoenames op alle wettelijk beschermde natuurtypen zijn onderzocht.

11. De NH₃-factor, spreidingsfactor en zichtjaar 2030

De snelheidsmaatregel heeft geen substantieel effect op de ammoniakemissies van het wegverkeer. Appellanten stellen dat de factor NH₃-deposities in de berekening van de effecten van de verkeersmaatregel door de minister (c.q. het college van GS) wordt overschat. Er is geen deugdelijke wetenschappelijke onderbouwing beschikbaar voor de NH₃-depositiereducties, zoals berekend door de minister in het stikstofregister.

Voorts beschikt de minister over de wetenschap dat vooral de spreiding in snelheden een maat is voor de verschillen in uitstoot. U wordt verwezen naar TNO Onderbouwing AERIUS emissiefactoren voor wegverkeer, mobiele werktuigen, binnenvaart en zeevaart (TNO 2020 R11528 van 8 oktober 2020). Uit dit rapport (pagina 17 resp. 33):

TNO levert de NH₃ emissiefactoren van wegverkeer aan het RIVM om op te nemen in de modellen voor stikstofdepositie. RIVM heeft deze gegevens de laatste jaren gepubliceerd. Vanuit de Emissieregistratie zijn NH₃ emissies van wegverkeer een kleine bron en daarom is de onderbouwing van NH₃ emissiefactoren beperkt.

(...)

De gemiddelde snelheid een beperkte relatie heeft met de snelheidslimiet. De daadwerkelijke snelheid is over het algemeen lager. Maar de extra dynamiek bij een hoge snelheidslimiet, die niet door alle auto's wordt gevolgd, lijkt de grootste bron van extra emissies bij hogere snelheidslimieten. Het is daarmee vooral de spreiding in snelheden die een maat is voor de verschillen in uitstoot.

Dat de spreiding in snelheden een maat is voor de verschillen in uitstoot doet de vraag stellen of die spreiding bij 100 km p/u wellicht groter dan bij 120 km p/u. Op deze vraag heeft de minister geen wetenschappelijk onderbouwd antwoord.

Zonder nadere onderzoek op deze aspecten kan niet worden uitgegaan van de door de minister aangenomen depositiereducties zoals berekend voor het stikstofregister.

Voorts stellen appellanten dat het college van GS op basis van onzekere aannames stikstofreductie toeschrijven aan de snelheidsmaatregel voor het zichtjaar 2030. Bij de berekening van de effecten van de snelheidsmaatregel voor het zichtjaar 2030 wordt uitgegaan van de verkeersstromen zoals die voor 2021 zijn berekend. Er wordt dus voor 2030 en 2021 van dezelfde invoerbestanden uitgegaan. Dit staat (onduidelijk) genoemd in de toelichting op de berekening van de maatregel.

In de stikstofregisterberekening van de minister voor het zichtjaar 2030 wordt geen rekening gehouden met mogelijke autonome groei van het verkeer en wordt ook geen rekening gehouden met de aanleg van nieuwe snelwegen. Het verkeer zal na de aanleg van wegen of wegverbredingen anders verlopen. Dit heeft directe gevolgen voor de te verwachten depositiebijdragen. Bijvoorbeeld met de realisatie van de Rijnlandroute, de voorgenomen wegverbreding A4 tussen Leiden en Delft, zal meer verkeer rond Natura 2000 gebieden doen ontstaan. Althans, duidelijk mag zijn dat bij wijzigende verkeersstromen de kans groter is dat er sprake is van onverwachte verkeer- en depositietoename. De berekening van 2030 is niet representatief voor 2030. De emissie-cijfers voor zichtjaar 2030 zijn onzeker.

Ieder jaar worden emissiecijfers van het wegverkeer door het TNO gerapporteerd. Deze data zijn de basis voor de emissieberekening in Aerius. Feit is dat ieder jaar de cijfers een onjuiste prognose blijken te zijn en er meer emissies plaatsvinden dan eerder is verondersteld. Deels kan dit worden verklaard doordat auto's minder schoon zijn dan is verondersteld. In ieder geval moet worden vastgesteld dat de emissies en emissiereductie niet zijn geborgd.

Aanvullend beleid ontbreekt indien de doelen niet worden gehaald.

De rekensystematiek is zelfs versoepeld. Zoals bijvoorbeeld de beslissing in 2017 om geen onderscheid meer te maken in (fiscale) lage en hoge bijtelling voor extra vervuilende auto's. Het gevolg daarvan is dat het aantal extra vervuilende SUV's een hoge vlucht heeft genomen. Tot op heden neemt het aandeel extra vuile auto's toe, zonder dat dit is terug te zien in de stikstofregisterberekening. Deze gegevens hebben in werkelijkheid een substantiële invloed op de totale emissies van het wagenpark.

Het borgen en monitoren van beleid is cruciaal om de natuurdoelen daadwerkelijk te halen. Thans wordt alleen gemonitord en blijken resultaten stevast tegen te vallen. Anders dan GS en de minister zijn de gevolgen van de verkeersmaatregel voor de stikstofdeposities onzeker. Prognoses bieden geen basis voor het toelaten van nieuwe stikstofbronnen.

De Afdeling advisering van de Raad van State (Kamerstukken II 2019/20, 35347, nr. 4. kenmerk W11.19.0355/IV) zegt hierover het volgende:

b. Stikstofdepositieruimte Uit het voorgestelde artikel 5.5a, tweede lid, Wet natuurbescherming volgt dat stikstofdepositieruimte ontstaat door aanvullende maatregelen ten opzichte van de in het beheerplan voor het desbetreffende gebied opgenomen maatregelen.

De Afdeling merkt op, dat nu in veel gebieden sprake is van overbelasting, inzichtelijk dient te worden gemaakt welke maatregelen in het kader van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Habitatrichtlijn worden genomen die nodig zijn voor het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied en welke maatregelen als bedoeld in het voorgestelde artikel 5.5a, tweede lid, daadwerkelijk als aanvullend zullen kunnen worden beschouwd. Daarnaast moet concreet gemaakt worden dat de te treffen maatregelen verder gaan dan voor het behalen en behouden van de instandhoudingsdoelstellingen nodig is en dat juist die verdergaande maatregelen ruimte vrijmaken voor nieuwe ontwikkelingen die significante gevolgen voor Natura 2000-gebieden kunnen hebben.

Voorts is van belang dat de stikstofdepositie die tot de stikstofdepositieruimte gaat behoren, nauwkeurig wordt bepaald. Dat zal bij concrete besluiten, zoals de intrekking van een vergunning, eenvoudiger zijn dan bij maatregelen van meer algemene aard, zoals een algehele verlaging van de maximumsnelheid op snelwegen. Voor de onderbouwing van de voorgestelde regeling is duidelijkheid hierover van groot belang.

Aan de door de Afdeling advisering genoemde voorwaarde wordt niet voldaan.

- Second opinion

Appellanten zijn doende onderzoek te doen naar de uitgangspunten van het stikstofregister. Daartoe worden ook stukken opgevraagd bij de minister van LNV, die immers krachtens wettelijke bepaling verantwoordelijk is voor het stikstofregister. Zo spoedig mogelijk zal een deskundigenrapport worden overlegd waarin nader zal worden onderbouwd dat het stikstofregister op onjuiste uitgangspunten is gebaseerd, als gevolg waarvan ten onrechte wordt geconcludeerd dat zeker is gesteld dat geen depositietoenames optreden vanwege het voorliggende vergunde project.

12. Ontvankelijkheid aanvraag

De aanvraag bevat onvoldoende informatie om te kunnen worden beoordeeld en een besluit te kunnen nemen. De aanvraag bevat een onvoldoende beschrijving van het beoogde bouwwerk, de beoogde bouwhandelingen en verkeer om de stikstofemissiebronnen te kunnen vaststellen.

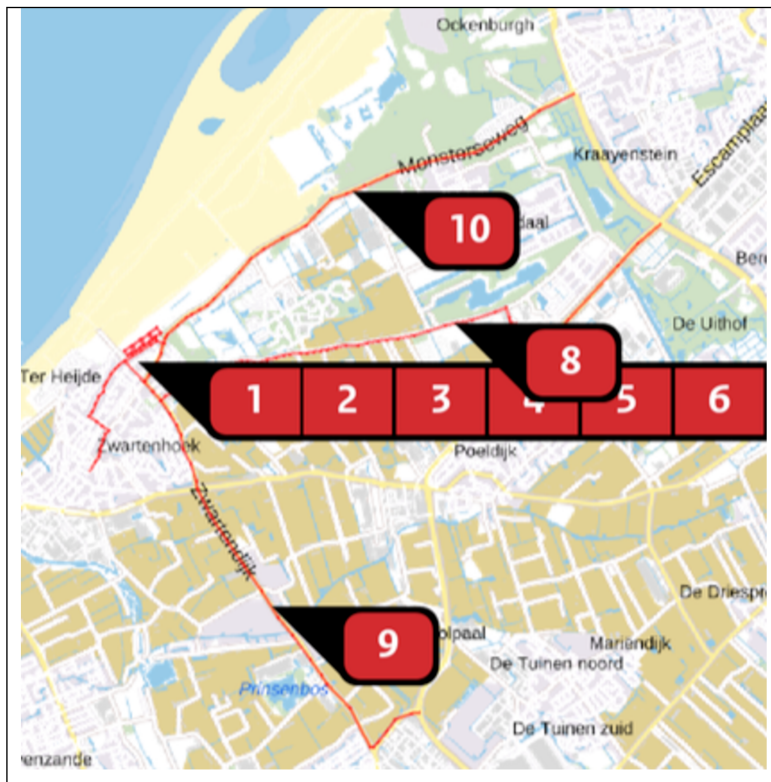
Tevens geldt dat de aanvraag ten onrechte geen inzicht geeft in het gestelde gasverbruik van de oorspronkelijke kassen. Dit is mogelijk door het overleggen van de gasverbruiknota's. GS had om die informatie moeten hebben gevraagd. De betrokken kassen betroffen koude kassen. De kassen zijn niet of nauwelijks verwarmd geweest. GS schrijft aan de kassen emissies toe die nooit zijn opgetreden.

De aanvraag bevat ook hierom onvoldoende informatie om zorgvuldig te kunnen worden beoordeeld.

13. Onderschatting aan project toe te schrijven emissies en deposities

De aan het project toegeschreven emissies betreffen een onderschatting. De verkeersbewegingen als gevolg van sloop en bouw is te laag ingeschat.

Enkel zijn de emissies berekend voor zover weergegevens als rode lijn in de acrius berekening. Ten onrechte zijn enkel emissies berekend van het verkeer over de Haagweg, Molenweg en Madeweg. De stikstofemissies lossen immers niet op zodra het project gerelateerde verkeer deze wegen verlaat.

Bron: zie Acrius berekening behorend bij de aanvraag

De aan het project toe te schrijven verkeersemissies voor zover afkomstig van verkeer nadat genoemde wegen zijn verlaten zijn ten onrechte niet aangemerkt als aan het project toe te schrijven stikstofemissies.

14. Interne saldering

Het college van GS stelt dat de emissies vanwege de bouw wegvallen tegen het staken van de (voormalige en inmiddels gestaakte) kasteelt. Hieruit volgt dat het vergunningbesluit van het college van GS niet alleen is gebaseerd op externe saldering met de verkeersmaatregel en het stikstofregister maar tevens op interne saldering middels veronderstelde stikstofemissies vanwege kassenverwarming.

Het is uitgesloten dat het gezamenlijke bouwmaterieel voor de bouw van 133 woningen een zelfde stikstofemissie veroorzaakt als de emissies die het gevolg zijn van (al dan niet omgevingsvergunde) kasverwarming. GS motiveert niet op basis waarvan interne saldering legitiem is.

Hieronder wordt u de actuele situatie van het projectgebied getoond.

De betrokken kassen op 7 van de 12 percelen zijn ca. 15 jaar geleden afgebroken. Op slechts 2 percelen staan nog kassen, die buiten gebruik zijn gesteld.

Perceel 1 : kassen afgebroken: 3 jaar geleden (staat nog een huis op)
Perceel 2 : kassen afgebroken: 6 jaar geleden
Perceel 3 : kassen afgebroken: 4 jaar geleden (staat een huis op)
Perceel 4 : kassen afgebroken: 15 jaar geleden
Perceel 5: kassen afgebroken: 15 jaar geleden
Perceel 6: kassen afgebroken: 15 jaar geleden
Perceel 7: kassen afgebroken: 15 jaar geleden
Perceel 8: kassen afgebroken: 15 jaar geleden
Perceel 9: kassen afgebroken: 15 jaar geleden
Perceel 10 : staan nog kassen op voor een deel, maar is niet meer in gebruik
Perceel 11 : staan nog kassen op voor een deel, maar is niet meer in gebruik
Perceel 12 : kassen afgebroken: 15 jaar geleden

In de meeste gevallen kunnen de oorspronkelijke kassen niet meer worden opgericht en in gebruik worden genomen zonder een omgevingsvergunning. Verwezen wordt naar ECLI:NL:RVS:2013:1931, en met name onderstaande passage.

3.7. Externe saldering is in beginsel wel mogelijk met een milieuvergunning die is verleend voor de referentiedatum en die na die datum is ingetrokken. Hoewel niet relevant is of tot het moment van intrekking van de vergunning, of tot het moment waarop de overeenkomst over de overname van de stikstofdepositie wordt gesloten, nog vee aanwezig was op het bedrijf, is wel relevant of het bedrijf op dat moment feitelijk nog aanwezig was (uitspraken van 29 juni 2011, in zaak nr. [200908730/1/R2](#) en 14 augustus 2013, in zaak nr. [201205373/1/R2](#)). Dat is, zo preciseert de Afdeling thans, het geval als de hervatting van het bedrijf mogelijk is zonder dat daarvoor een vergunning op grond van artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 voor de realisering van een project, is vereist. Deze voorwaarden zijn gesteld ten einde het mitigerende karakter van externe saldering te waarborgen. Externe saldering kan alleen met stikstofdeposities die waren vergund op de referentiedatum en die ook nog aanwezig waren of konden zijn tot het moment van intrekking van de milieuvergunning of het sluiten van de overeenkomst over de overname van de stikstofdepositie ten behoeve van de uitbreiding van het saldo-ontvangende bedrijf.

Het gestelde is logischerwijs eveneens van toepassing op interne saldering.

Nu de betrokken kassen niet zonder een nieuwe te verlenen Wnb-vergunning in gebruik kunnen worden genomen kunnen de met die kassen betrokken emissies evenmin betrokken worden in een interne salderingstransactie.

Hieruit volgt dat de emissies vanwege de kassenteelt niet mogen worden betrokken in de stikstofsaldering. Ten onrechte is het besluit deels gebaseerd op interne saldering.

Voorts wordt als feit gesteld dat het zogenaamde 'koude kassen' betroffen. De oorspronkelijke kassen werden niet verwarmd. GS kunnen geen gegevens overleggen waaruit blijkt dat feitelijk en structureel de kasverwarming heeft plaats gehad zoals gesteld in de aerius berekening. Ook hierom is geen sprake van een deugdelijke interne saldering.

15. Voorschriften onvoldoende voor deugdelijke handhaving

Door het college van GS wordt een specifieke emissie- en depositiewaarde genoemd zonder dat wordt voorzien in deugdelijk toezicht op naleving. De in de vergunningaanvraag genoemde emissie- en depositiewaarden zijn gebaseerd op aannames. In werkelijkheid kunnen andere verkeersaantallen optreden en ander bouwmaterieel worden ingezet als gevolg waarvan hogere emissies optreden. Hierboven is nader toegelicht dat over de werkelijk optredende emissies en deposities belangrijke onduidelijkheid bestaat.

Voorschriften ontbreken om de werkelijk optredende emissies te kunnen vaststellen.

GS kan niet optreden indien niet vergunningconform zou worden gehandeld.

GS mist de mogelijkheid op te treden indien meer dan het genoemde aantal van 997 mvt per weekdag (jaargemiddeld) optreedt. Kennelijk wordt hierbij het aantal motorvoertuigen geteld, ongeacht de aandrijving (benzine/diesel/gas/elektrisch). Het aantal voertuigen kan niet separaat worden geteld, aangezien het is gemengd met het bewonersverkeer. Maar, ook indien wel tellingen mogelijk zouden zijn en een substantieel groter aantal gemotoriseerde verkeersbewegingen moet worden vastgesteld dan het aantal in de vergunningaanvraag genoemde aantal van 997 mvt dan mist GS een mogelijkheid om handhavend op te treden.

Dit geldt eveneens voor het bouwmaterieel. Voor het beoogde bouwmaterieel worden in de aanvraag bouwjaar en gebruiksuren (draai-uren) genoemd. GS mist de mogelijkheid om toe te zien of uitsluitend genoemd bouwmaterieel maximaal de gestelde draai-uren in werking zal zijn.

Handhaving van de vergunning is niet gewaarborgd.

(Het gebrekkige toezicht op) de vergunningvoorwaarden is/zijn in strijd met de rechtszekerheid.

16. Conclusie

De vergunningbesluit is onder meer in strijd met artikel 2.7, derde lid, in samenhang met artikel 2.8 Wnb.

U wordt verzocht het vergunningbesluit van Gedeputeerde Staten te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr. V. Wösten